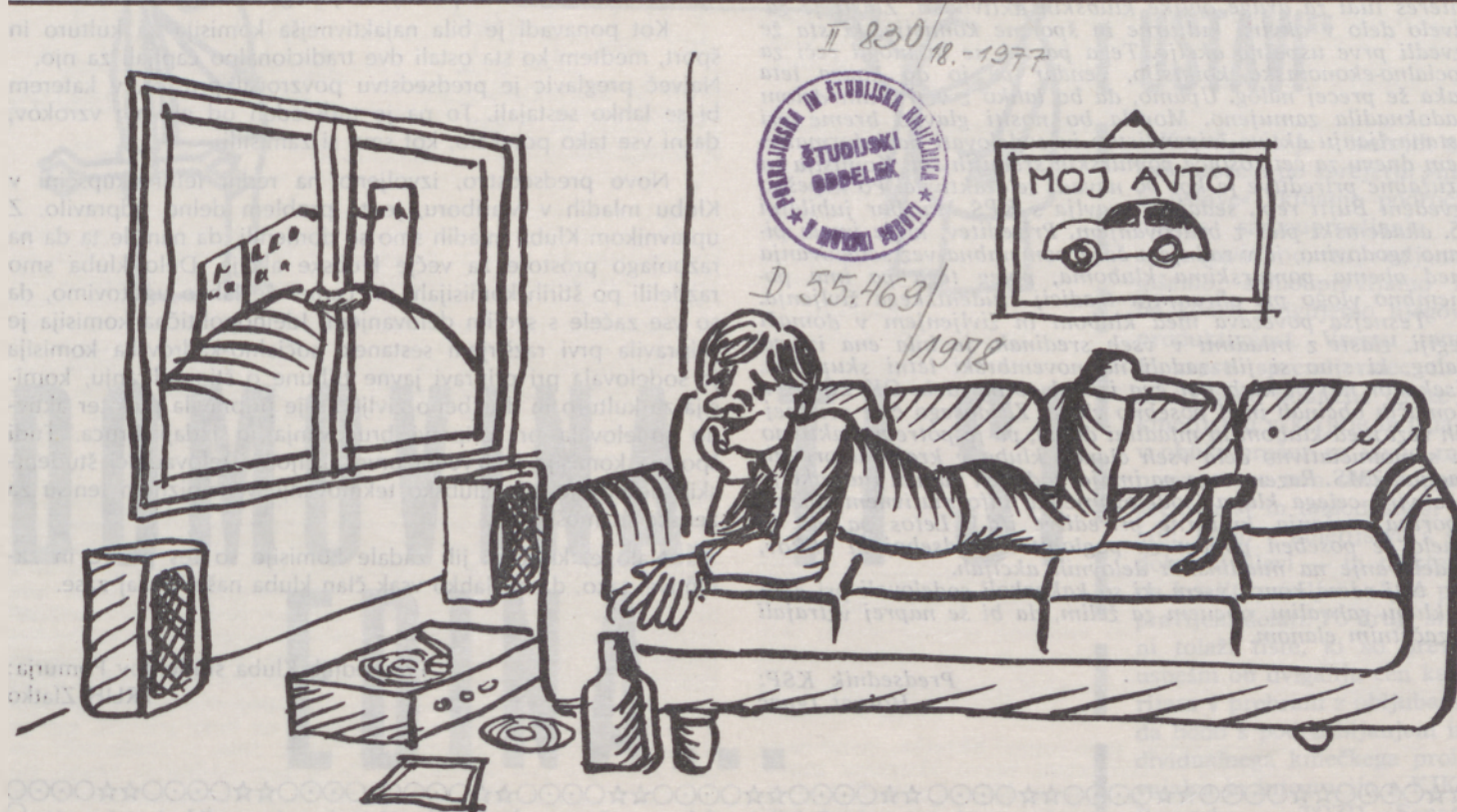

BRUC

GLASILO STARIH BAJT
— IZDAJATA GA KŠP
LJUBLJANA IN KPŠ MA-
RIBOR — IZŠLO 12. II.
1977 OB 23.59 —
LETNIK XVII — CENA
999 PAR

Če si otrok dobro stoječih staršev, te vzdržuje kadrovska štipendija in oče!

Če si otrok kmeta ali delavca, te je dosedaj vzdrževala socialna štipendija, odsedaj pa prazni sklepi republiške solidarnosti!

pregled dela in nalog kšp ljubljana

Kljub temu, da sta od redne letne skupščine potekla komaj dva meseca, lahko podamo kratko oceno o opravljenem delu, hkrati pa opozorimo na naloge, ki nas še čakajo.

Rezultati in izkušnje lanskoletnih reorganizacij kluba in orientacije delu po komisijah, so tudi letos osnova za vse oblike klubskih dejavnosti. Vse bolj lahko opazimo, da se poleg tradicionalne usmerjenosti k družabnim akcijam čuti interes tudi za druge oblike klubskih aktivnosti. Zlasti je zaživelo delo v okviru kulturne in športne komisije, ki sta že izvedli prve uspešne akcije. Tega pa žal ne bi mogli reči za socialno-ekonomsko komisijo, vendar pa jo do konca leta čaka še precej nalog. Upamo, da bo lahko z vztrajnim delom nadoknadila zamujeno. Morala bo nositi glavno breme pri ustanavljanju aktiva študentov in sodelovati na informativnem dnevu za četrtošolce pomurskih srednjih šol. Komisija za družabne prireditve je kot po navadi zelo aktivna. Po uspešno izvedeni Bujti repi, sedaj pripravlja s KPS Maribor jubilejni 25. akademski ples z brucovanjem. Prireditve, ki je imela pisano zgodovino, je v zadnjem času pomenibna vez sodelovanja med obema pomurskima kluboma, poleg tega pa ima pomembno vlogo pri ohranjanju tradicij študentskega življenja.

Tesnejša povezava med klubom in življenjem v domači regiji, zlasti z mladimi v vseh sredinah, je bila ena izmed nalog, ki smo si jih zadali na novembrski letni skupščini. Vsekakor naj bi klub kot ena izmed oblik dela OK ZSMS v domačih občinah imel posebno vlogo. Za dosego čim pristnejših vezi med klubom in mladimi doma, pa je potrebno aktivno in samoiniciativno delo vseh članov kluba v krajevni organizacijah ZMS. Razen tega pa imajo podoben namen tudi akcije v okviru celega kluba (sodelovanje na informativnem dnevu, športna srečanja, kulturne prireditve itd.). Letos pa naj bi imelo še poseben pomen za poglobitev medsebojnih stikov, sodelovanje na mladinskih delovnih akcijah.

Naj se na koncu vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri delu v klubu zahvalim, obenem za želim, da bi še naprej vztrajali z začetnim elanom.

Predsednik KSP:
Horvat Ignac

poročilo o delu kluba študentov pomurja

Preteklo je leto dni in čas je, da potegnemo črto ter ocenimo delovanje kluba v preteklem obdobju. V lanski številki Bruca ste lahko prebrali, da je delo kluba zamrlo in da bo treba začeti znova. Če vemo s kakšnimi težavami se je srečevalo predsedstvo pri uresničevanju načrtanih nalog, lahko ugotovimo, da je bilo precej storjenega.

Kot ponavadi je bila najaktivnejša komisija za kulturo in šport, medtem ko sta ostali dve tradicionalno capljali za njo. Največ preglavic je predsedstvu povzročal prostor, v katerem bi se lahko sestajali. To pa je tudi eden od glavnih vzrokov, da ni vse tako potekalo, kot smo si zamislili.

Novo predsedstvo, izvoljeno na redni letni skupščini v Klubu mladih v Mariboru, je ta problem delno odpravilo. Z upravnikom Kluba mladih smo se domenili, da nam le ta da na razpolago prostore za večje klubske akcije. Delo kluba smo razdelili po štirih komisijah, pri čemer že lahko ugotovimo, da so vse začele s svojim delovanjem. Idejnopolitična komisija je pripravila prvi razširjeni sestanek, socialno-kadrovska komisija je sodelovala pri pripravi javne tribune o štipendiranju, komisija za kulturo in družbeno življenje je pripravila ples ter aktivno sodelovala pri pripravi brucovanja in izdaji Bruca. Tudi športna komisija je izvedla prvo akcijo. V telovadnici študentskih domov je bilo klubsko tekmovanje v namiznem tenisu za ženske in moške.

Naloge, ki so si jih zadale komisije so res pestre in zanimive, tako, da bo lahko vsak član kluba našel nekaj zase.

Predsednik Kluba študentov Pomurja:
ERLIH Zlatko

Vsem študentom, ki se boste zbrali na letošnjem brucovanju v Murski Soboti, želimo, da bi se prijetno počutili in da bi vas tudi ta vedra prireditve še bolj povezala z domačo pokrajino in njenimi ljudmi.

Želimo vam veliko uspeha pri študiju in pričakujemo, da se boste po končanem študiju v čim večjem številu vrnili v Pomurje, kjer boste s svojim znanjem in sposobnostmi dali svoj prispevek k razvoju naše nerazvite pokrajine.

Skupščina občine Murska Sobota in Lendava

**POKRAJINSKA
IN ŠTUDIJSKA
KNJIŽNICA
MURSKA SOBOTA**

vabi študente, da obišejo
— študijski oddelek
— čitalnico
— izposojevalni in pionirski odd.
— potujočo knjižnico

DOMOVINA, TI SI EDINA...

Novo leto je bilo pred vrati. V Murski Soboti je bilo kot v vseh večjih mestih čutiti predsilvestrsko mrzlico. Ljudje so se gnetli na tekočih pločnikih, ki so vodili v nakupovalni center Crnske meje. Vsak je hotel vsaj en teden pred prihodom novega 1995. kupiti novoletna darila za svoje najdražje. Sobočani so tekali od enega do drugega oddelka, velike 17 in 1/2 nadstropne trgovske hiše podjetja PORERKUR. Vsak se je vpraševal, kje zadnji trenutek lahko kupi novi ultrazonski prestizator nohtnih korenov za ženo, vakuumsko perilaktično zračno sedlo za sina in fokusalno-absorbalni spektroband za hčerko? Povsod je vladala zmeda, dren in nervoza.

Le v dvonadstropni marmornati palači, kjer je bil sedež organizacijskega komiteja za pogovore z zdomci, je bilo čutiti trezno preudarnost in mir. Clani komiteja so si v teh letih, ko so pripravljali razgovore, pridobili že veliko izkušenj in rutino. Sedaj je potekalo vse po ustaljenih tirnicah. Po televideografu so iz različnih podjetij dobivali poročila in želje, s katerimi je bilo treba seznaniti zdomce. Dežurni tehnik je pravkar sprejemal poročilo od podjetja Ledava, enega največjih tekstilnih kompleksov, ki so v zadnjih letih zaposlili največje število zdomcev v vsej samoupravno organizirani prostorski skupnosti ali po starem občini. Sporočilo se je glasilo: »Oba delavca, ki sta bila prej na začasnem delu v ZR Nemčiji in smo ju sedaj zaposlili mi, zelo negativno vplivata na delovno moralo naših ljudi. Delovno normo, ki se je pri nas ustalila, saj je v veljavi že osem let, sta prekoračila za 235 odstotkov. Med našimi delavci sta povzročila splošen občutek manjvrednosti. V načrtu imamo, da bomo v naslednjih 15. letih zaposlili še enega delavca, ki se bo vrnil

z začasnega dela v tujini. Prosimo vas, da vse naše zdomce seznanite s tem, da bo imel največjo možnost zaposlitve tisti, ki je imel v tujini najmanjšo normo ali je bil zaradi nedelavnosti odpuščen. Lepo vas pozdravljamo!«

Tehnik, ki je bil prej zaposlen pri Siemensu, je posnel sporočilo na videotrak in ga predal referentu za vprašanja delovne storilnosti zdomcev. Po interfonu je dobil naročilo, da mora rezervirati dvorano za razgovore. Takoj je po telekomunikacijskih valovih steklo sporočilo: »Kulturni dom? Tukaj OKPZ! Za razgovore z zdomci želimo rezervirati vašo veliko dvorano. Razgovori bi bili 25. decembra. Prosimo vas, da namestite v dvorani dodatne sedeže, ker pričakujemo 5000 zdomcev. Sporočite nam svoj odgovor!« Tudi to nalogo je tehnik izvedel hitro in učinkovito. V enem tednu je preko svojega televideografa rezerviral dvorane v vseh večjih krajih Pomurja. Skupno so pričakovali na razgovorih okrog 25000 zdomcev, in zato je bila potrebna dobra organizacija. Zopet se je oglasil televideograf: »Tukaj podjetje Stanfar! Naši najnovejši dolgoročni načrti kažejo, da bomo v naslednjih dveh urah odpustili 123 neposrednih proizvajalcev! Prosimo vas, da se pri naših zdomcih pozanimajte, kakšne so možnosti zaposlitve v tujini. Že vnaprej, hvala!«

Dela je bilo veliko, vendar je vse potekalo po ustaljenem vrstnem redu. Zunaj so se ljudje drenjali, le v marmornati palači je bilo vse mirno. Tehnik je sprejel še zadnje sporočilo tega dne: »OKPZ 232? Tukaj propagandni oddelek uprave! Pošiljamo vam tekst za plakate, ki jih boste izobešili ob srečanju z zdomci na vseh vidnih mestih:

KMETIJSTVO — PO „MALI USTAVI“

Kmetijstvo je v zadnjih nekaj mesecih po sprejetju »male ustave« aktualno področje našega samoupravljanja. O njem govorimo, razpravljamo, pišemo, samoupravljamo in na koncu dvigujemo njegovo produktivnost. Vsemu temu je zvesti spremljevalec tisk, ki sodobne politične izraze o kmetijstvu vsklajuje in izdaja v obliki brošur za javno razpravo ter s tem oblažuje zagrenjenost in malodušnost tistih, ki so v kmetijstvu s sodobnimi hlevi — in traktorji na kredit, prisiljeni ali že pripravljani delati. Po drugi strani tolaži tiste, ki so preveč uspešni ob dviganju cen kalorijam v prehrani z obljubami, da bodo s podružbljanjem individualnega kmečkega proizvajalca in integracijo s KIKS Pomurka — TOZD »Sanacija«, lahko še uspešnejši.

Bralce enega izmed vodilnih pomurskih časopisov je v teh, ponovno mrzlih zimskih dneh prijetno pogrelo. Pomurje naj bi s podružbljanjem individualnih kmetov doseglo svojevrsten rekord na področju proizvodnje prehrane v Jugoslaviji. V strokovnem delu gradiva (ta ima namreč dva dela, političnega in strokovnega) je ugotovljeno, da bo Pomurje doseglo svojevrsten rekord, namreč, zmanjšala se bo skupna poraba strokovnega gnojila, zvišal pa hektarski donos administracije v novih zadrugah oziroma temeljnih organizacijah kooperantov. S posodobitvijo upravljanja kmetijske proizvodnje se bodo tako ustvarili viški, ki bodo namenjeni za posodabljanje objektov in mehanizacije v kmetijstvu, ki sta pogoj za dohodkovno zviševanje cen kalorij v prehrani.

Kakor je razbrati, je povernitev proizvodnega procesa v kmetijstvu na vidiku, in to na dokaj sodoben in zdaj že preverjen način.

PROTEST.....

Z Igorjem sva bruca in velika prijatelja. Stanujeva sredi Ljubljane v majhni podstrešni sobi, ki ji praviva kar »pajzl«. Igor bi rad postal filmski igralec, jaz pa športni novinar ...

»TEŽKO JE BITI V NASI DOMOVINI BRUC«

Dahnil je te besede tako strašno otožno, da sem mu neho-te prikimal in še močneje občutil neprijetni brucovski kompleks. S temno zeleno barvo sva stavek namalala na velik papir in ga pribila nad zglavje moje postelje. Igor je pripisal še filozofsko vprašanje: »Kam vodi ta zelena pot ...!«

Moj cimer je strašen umetnik. Vedno stori kaj takega, da meni seže do srca. Popolnoma se strinjam z njim, ko na ves glas trdi, da bi bil stokrat raje večno maturant kot pa večno bruc. Ne more in noče se privaditi na brucovstvo. Bojim se za njegovo umetniško žilico. Ne zna se več estetsko izražati. Rekel je celo, da bo popenil in da je čisto demoraliziran. Skušam ga tolažiti, pa kaj, ko sem tako prekleto antiromantičen tip in mu ne znam kaj lepega povedati. Sicer pa, ali je sploh kje kaj lepega ..., za bruca že ne!

Danes je Igor spet bleknil nekaj filozofskega, kar mi je seglo do srca. Igor zna vedno kaj pametnega blekniti. Dejal je: »Kdor visoko leti, nizko pade.« Čudovit pregovor, če ga človek dobro premisli. Ali ni ravno ta pregovor kriv sedemdeset procentnega osipa brucov na ljubljanski univerzi? V enem letu svojega življenja stojimo na najvišji in najnižji stopnici hkrati:

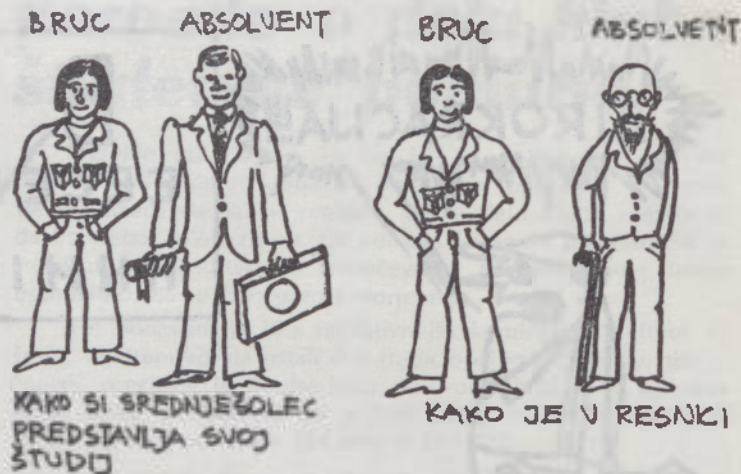
Maturantje	Bruci
Inteligenti	Zelenci
Rezervoarji znanja	Prazni sodi
Največji	Komaj opazni
Manipulanti	Objekti manipuliranja

Se in še bi lahko našteval, toda čemu? Skratka, javno mnenje je, da je populacija brucov zelene barve, skupnost zaposlenih pubertetnikov in še kaj povrh. Morda nekoliko pretiravam, toda s cimrom sva bruca in že veva, kaj pomeni biti na tej stopnji hierarhične lestvice.

Oh, spomnil sem se na tisti dan, ko smo stali pred gimnazijo zravnani, ponosni, nič več paragrafi. Bilo nas je nekaj čez sto. In kako so nas zijali, tega ne bom nikdar pozabil. Tretjerazredni drhali smo potem predali ključ, še prej pa seveda dokazali, da so butasti kot noč in da si takega darila sploh ne zaslužijo. Finale je bilo več kot ganljivo. Na ves glas smo zborovsko zakričali »Gaudeamus igitur ...« in čutili, kako je pesem globoko ganila profesorski zbor, ki je sedel pred nami. V treh minutah sem jim odpustil vse grehe. Slava jim!

Matura je pomenila za vse nas uradno slovo od gimnazije. Sledile so počitnice in ni bilo dneva, ko si ne bi z kolegom vsaj enkrat v duetu zažvižgala tisto »Gaudeamus ...« Zdelo se mi je, da naju poslušaja ves svet. Spominjam se, da je koncem avgusta nek možak vprašal Igorja: »Kam pa sedaj ...« »V Ljubljano med študente, študirat.« sva mu v eni sapi razložila. Šele danes mi je jasno, zakaj se je tako kisló nasmejal. Mínil

je mesec, minile so počitnice. Polna hrepenenja, polna pričakovanja sva se nekega nedeljskega popoldneva povzpela na vlak, pomahala solznim mamicam v slovo in se odpeljala beli Ljubljani naproti. Vsa srečna sva izstopila. Ni se nama mudilo. Orientacija je važna stvar, toda precej delikatna. Nisva vedela kod in kam. Zato je Igor s svojim še vedno večvrednostnim kompleksom korajžno stopil k najbližjemu »mladincu« sedemindvajsetih let in zatulil: »Ej, ti, bi nama lahko povedal, kje je Akademski kolegij?« Strašno hudo naju je pogledal mladinec. Zamomljal je skozi zobe: »Cuj, brucek ušivi, kako se pa vedeš do stare bajte?« »Oprostite, katera stara bajta pa?« je užaljeno zavriskal Igor. »Ti žaba zelena, ti misliš mene zajebavati!« in prijel je Igorja za uho in ga zvišal še za novih pet centimetrov, jaz pa sem še pravi čas umaknil svojo eksistenco. Težave so se začele torej že prvi dan. Začasno so naju vtaknili v študentski dom s pogojem, da si v roku enega meseca najdeva privatno stanovanje. Iskala sva in ... ko je Igor že obupal, sem jaz, kot je Kolumb nekoč odkril Ameriko, odkril najin »pajzl«. Čudovita sobica je to. Nekoliko naju moti, da je precej hladna, toda kupila si bova električno peč. Žejna tudi ne bova, ker je v kleti polno vode. Ko si kupiva električno peč, si jo bova pogrela, ker se Igor noče umivati, če je voda mrzla. O ceni ne bom govoril, ker je kljub naštetim ugodnostim previsoka. Jeva v študentski restavraciji, ker sva prepričana, da je tam najboljša hrana. Če denarja ni, je še suh kruh dober. To je še en dokaz več, da finance dominirajo nad kvaliteto.

»Cuj, cimer, ali se ti sploh sanja, zakaj sva midva zdajle v Ljubljani?« sem pred dnevi vprašal Igorja.

»Kako pa naj vem! Je pač usoda taka, da nisva v Parizu.«

O, kako kretenast odgovor. Sicer pa nič čudnega, da ne ve, saj še knjige ni pošteno odprl, odkar sva v Ljubljani.

»Študirat, študirat sva prišla, se ti ne zdi?«

»Zakaj pa tuliš? Misliš, da se bom vse življenje piflal! Ne bodi nor, saj nismo več v gimnaziji.«

In potem nisva skoraj pol ure spregovorila niti besedice.

Brucovali smo v domačem kraju. Nikdar jim ne odpustiva, v tem sva si edina. Se z živino se ne dela tako, kot so oni z nama. Saj razumeva hec, toda čast je pa le čast, pa če je še tako zelena.

Iz protesta nad takšnim nečloveškim ravnanjem sva bojkotirala večerjo. Žal je ostala najina revolucionarna poteza brez odziva. Vsi so žrli kot volkovi in kar slutil sem, da bo Igor, lačen kot je bil, zinil kaj filozofskega. Kot strela z jasnega je zatulil nad bruci: »S klobaso in zeljem vred ste požrli tudi svojo čast!«

Effekt je bil več kot pošasten. Namesto da bi bruci v trenutku prenehal jesti, so se kot ponoreli začeli rezati. In s takšnimi živalskimi glasovi...?! Mast jim je kar tekla po bradah, zelje pa kar frčalo po zraku. Takrat sem začutil, da imam na svetu samo še enega prijatelja in zbežal sem iz hiše zelenih norcev.

Cimer je sedel na občestnem kamnu in zamišljeno zrl v liter cvička, ki ga je postavil v cestno dužo. Čuteče, kot nekoč ustnice moje drage, sem tokrat pobožal vrat steklenice, jo objel in srknil ...

Še dolgo v noč sva v alkoholu utapljala svojo bolečino in si prisegla trajno brucovsko zvestobo.

Dialektika prakse in sreče

PREDLOG

stališč in sklepov 4. seje skupne komisije podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov v občini Murska Sobota (24. decembra 1976)

Posredujemo vam samo tisti del sklepov, ki so za nas takorekoč obvezni, ker jih je sprejela skupna komisija družbenega dogovora SRS in tiste v okviru katerih se lahko odločamo! Vsa stališča in drugi skelpi naj bi nastali in bi se o njih poenotili med samo sejo.

1. SKLEP

Pri dodeljevanju štipendij za učence in študente upoštevamo cenzus 2.000.- din na družinskega člana s tem, da ta cenzus velja za prednostne stroke, ki so bile navedene v razpisu

Naša regija je geografsko zelo velika, zato pa je ekonomsko mikroskopsko majhna. Republika nam ne diktira samo ekonomske politike, ampak se je začela solidarnostno vmešavati tudi v štipendijsko politiko. V skladu z republiškim dogovorom o odpravljanju razlik med razvitimi in nerazvitimi, kažejo ukrepi razvitih, da bodo v prihodnosti odhajali študirat samo dijaki »razvitih« staršev. Tako bodo po določenem času v naših dveh univerzitetnih centrih študirali samo študentje iz razvitih regij in premožnih staršev (iz nerazvitih regij). S tem bodo avtomatično izbrisana socialna nasprotja in problemi izgradnje študentskih domov.

ob doslednem upoštevanju faktorja iz kmetijske dejavnosti in sicer v 14 - kratni znesku od kmetijske dejavnosti.

5. SKLEP

Kot prednostni kriterij pri dodeljevanju štipendij, kakor tudi upravičenosti do nadaljnega prejetja te družbene pomoči ob izobraževanju, se upošteva tudi boljši učni uspeh s tem, da se izključijo kandidati z zadostnim učnim uspehom, ki ni objektivno pogojen.

Sklepi iz točke 1. do 4. se uporabljajo za učence od 1. 9. 1976.

Strokovni delavci pri skupni komisiji družbenega dogovora SRS o štipendiranju so prišli do pomembnih neznanstveno-znanstvenih ugotovitev. Do sedaj smo v naših šolah poznali nezadosten, zadosten, dober, prav dober in odličen uspeh. Sedaj pa bo pri kriterijih za dodeljevanje štipendij potrebno uvesti novo štipendijsko spričevalo. V njem bo uspeh učencev ocenjen po dveh kriterijih: objektivno zadosten, neobjektivno zadosten, objektivno dober, neobjektivno dober ...

Ta omejitev velja le za učence v poklicnih šolah.

Ujasnilo:

Skupna komisija podpisnic samoupravnega sporazuma sodi, da zadostnega uspeha v poklicnih srednjih šolah ni potrebno sankcionirati. Ti učenci so pretežno praktično nadarjeni in zato že po naravi nagnjeni k slabšim učnim uspehom. Hkrati registriramo precejšen vpis v večino poklicnih srednjih šol.

V obdobju, ko veliko razpravljamo o razvitih in nerazvitih, so se te razprave prenesle tudi v štipendijsko politiko. Po teh ugotovitvah imamo praktično razvite in umsko nerazvite, ter umsko razvite in praktično nerazvite dijake. Ta razdelitev nam obenem tudi obrazloži, zakaj so tehnični in naravoslovni poklici, ki zahtevajo poleg praktične razvitosti tudi umsko razvitost, deficitarni.

vni šoli avtomatsko priporočilo. Skupna komisija podpisnic samoupravnega sporazuma hkrati sodi, da rešila izpitov na višjih in visokih šolah ni možno primerjati s sistemom šolanja na srednjih šolah. Uspeh je tu veliko bolj odvisen od sreče, hkrati je tudi vpis na univerzi veliko bolj uravnotežen. Ukrep velja samo za štipendije iz združenih sredstev s tem, da velja tudi za raslike.

6. SKLEP

Skupna komisija na republiški ravni predlaga, da se s l.l.

Potem, ko je bil predlanski sprejet družbeni dogovor o štipendijah, so naši študenti veliko časa presedeli za knjigo, da bi čim prej in bolje končali letnik, in s tem upravičili prejemanje štipendij. Sedaj vidimo, da je bila ta metoda naših študentov zgrešena, kajti strokovnjaki skupne komisije podpisnic družbenega dogovora so ugotovili prav nasprotno! Vsem študentom svetujemo, naj se namesto študiju posvečajo ogledu vinskih hramov, saj je uspeh na izpitu tako ali tako odvisen od sreče!?

„Sedaj je dober.
Zamašili smo mu usta . . .!“

ŽMETNO JE PRIJTI V CAJTINGE

Ježuš, Jezuš, kelko je li že vōra. Edenajset. Na, pa san palik zāspo. Predavanje je pa šlo po voudi. Ka boga san li včera večer delo, ka me tak boli glava. Moren se spoutiti, ka je bilou, ka mo znau, či nejsan palik kakšo norijo napravo. Vej pa začalo se je z ednin špriceron v Ona-On bufeti. Tej eden špricer je sledik v Rijoji grato eden liter, v Evropi pa eno par pijv. Pa mi ešče nej folgalo. Mogo san še iti v Nebotičnik bar poglednot. Pri dveraj je tak ali tak Prekmurec, pa san si mislo, či glij neman pejnez mo že nikak notri prišo. Na srečo je biu program v bari že gotof, taka me je of pri dveraj včasik gor pūsto. Placa kaj preveč nej bilou, zatok san si mogo pri enoj nej več mladoj dami doj sejsti. Včasik se mi je vidlo, ka je edna od tistij sumljivij, ka za pejneze se dajo. Te pa kda mi je ešče pravla: »Ajde momče, časti nešto,« san včasik znau, ka je rejsan kurva. Že doma so me včilij, ka moren sigdar se po istini praviti, tak san njoj tūj te pravo. »Znate, ja san siromašan student iz Prekmurja, pa neman baš denara.« Či glij moja srbohrvaščina neje bijla preveč dobra, me je včasik razmila. Naroučila mi je edno pijvo. »Pa znam ja vas Prekmurce. Bila sam sad tri meseca u Murskoj Suboti«. Vūija san v tiston momentū opasno napno, vej san znau, ka de šče lejko jako interesantno. Pravo san njej, ka san ge tūj s Sobote doma. Po ednon časi, gda sva že cejlo Soboto doj zošinfala, cuj pa spila sakši ešče trij pijve, san jo začno jako oprezno spitavati, kak se njoj kaj vidijo moški v Prekmurji.

Tūj una je pomali gratala od pijv omoutična, taka mi je sama začala prpovidavati, ka je bijla v slūjžbi v sobočkon bari »i nudila gostima različite usluge«. Nej mi je (trbelo več nikaj spitavati, ka mi je tak se sama doj zreferejala.

GLOSA — prosto po Prešernu

Slep je, kdor se z »Brucem« ukvarja,
bralec naš mu osle kaže,
piscu vedno sreča laže,
on se trudi — in na sodišču zagovarja!

MAZUTNA KRIZA — Očalnik in Naočnik

Naočnik in očalnik sta »vrla« študenta Vekša. Da bi vsaj letos redno obiskovala vaje pri operacijskem raziskovanju, sta se odločila, da gresta na prve vaje takoj po novem letu. In res, natančno, kot »ničkolikokrat« poprej, sta tudi tokrat stopila v predavalnico točno ob pol osmih, kjer so že sedeli študenti v eskimski opremi. Kot po navadi je asistent, ki je bil za čuda ves plav v obraz, imel že tudi tokrat na tabli rešitev prve naloge. Vendar to ni bilo prvo presenečenje, ki je doletelo naša junaka. Sedla sta v prvo vrsto in sklenila, da bosta aktivno sodelovala pri vajah, tako, da bi ju asistent opazil in jima že zaradi sodelovanja dal

frekvenco. Nista se še prav vsedla, ko očalnik razburjeno vpraša naočnika:

»Čuj ti, ali vidiš kaj na tablo?« Naočnik mu odvrne: »Ne, leče na očalih so mi zamrznile, brez njih pa sem tako ali tako slep.«

»Z menoj ni nič bolje,« mu odvrne očalnik. In tako sta uboga študenta zaradi zdravstvenih razlogov zapustila vaje od katerih sta toliko pričakovala. Pa sta se potem vseeno v Bistrotju ob toplem radiatorju in vinjaku zedinila.

— Kaj nama pomaga frekvenca in znanje, ko pa naju to stane zdravja?

»Ma po parama ti je u Murskoj sasvim dobra klientela. Imaju momci lepe avtomobile, velike kuče, krasne privatne radione, a i meni su više puta preplatili moju tarifu. Ali inače nisu previše junački ti gospodini. Znaš, htela sam uplatiti svoj prilog za samodoprinos, i kad su me pitali, odkud mi toliko novca, navela sam imena teh gospodina. I šta misliš, da su htjeli priznati komisiji, da je to istina? E, vidiš brate moj, nisu«. Tou pa je bilou že nika bole konkretnoga. Začo san jo žicati, naj mi povej ešče nika več, či ščeij tūj kakšo imej. Nej jo je trbelo dugo trūcati, že je začala: »Pa sigurno znaš onog ...«. Hop, nesramnež eden, sé lūjčaš ti pejneze, ge pa ti te moren drago tvoje obrtniške posle doj plačati.

»Pa bio je i onaj, kog zovu ...«. Že palik eden od ovij, ka se v fajnon autoji okoulik vozi, pa se svejtoga dela.

»E, znaš li možda ...?«

»Ja, poznam ga, dobro ga poznam. Zadnjiput je baš pravo, da nezna, kaj bu iz ove omladine, što same svinjarije pravi.« Ka bi li z njega gratalo, či bi tou, ka san ge zvedo, njegva žena znala.

Tak pomali mi je dosta imejn doj pravla, samo enoga mi je nej ščela ovaditi. Ne ven zakoj? Mogouče se je v njega tak zatrejskala ali pa njoj je tak fejst plačo, neka ekstra je že mogo biti. Ge nimak san jo li pa li spitavo, što je tej. Tou jo je na kunci tak svadilo, ka je zbrejčala: »Suti, ko je bio, bio je. To ti je vojna tajna!« Svadila se je, pa je odišla k drugomu stoli. Ge san se tūj spakejro, pa san odišo domou. Na pouti do doma so me stavili policaji. Trejzen san nej biu, pa legitimacije san tūj nej meu, taka san mogo z njimi na policijo. Tan so me dvej vōri vō spitala ge san doma, ka delan, pa ka ge znan ka ešče se. Nazagnje so me pūstili, pa so mi pravli: »Huligan, drugič pa osebn s sabo nos' in ne nažri se ga tko. Zaenkrat boš sodniku plačal deset jurjev in še v nočno kroniko v Delo prideš«.

No, tak so moje inicijalke v Delo prišle, gospoudan pa priporoučan, naj se dale tak trūdijo, ka tūj oni (či glij žmetno) pout v cajtinge najdejo.

Prokletni štpendisti, sakši den nan se vekšo konkurencu delajo.

Ali kaj delamo?

Migamo že...

Letos smo čakali skoraj do samega svetega Miklavža, da smo se Prekmurci v Ljubljani končno zmigali in začeli z delom.

Najprej je bila seveda dolgo pričakovana skupščina, eden največjih shodov znanih in manj znanih ljudi, z obiskom pa nas počastijo tudi predragi predstavniki domače regije. Toda zaradi neke nezasišane novice, v kateri igra veliko vlogo številka 600 in ki jo je večina članov zvedela šele tik pred ali na sami skupščini, se je le-ta sprevrgla v kaos, kjer nisi vedel, kdo ima besedo in kjer je eden dobronamernih občinskih mož v trenutku celoletno delo pregazil v prah. Ničvredno! Slabo! Kot da je bila narejena le nesrečna anketa o štipendiranju!

Torej dobro! Če smo lani slabo delali (v kar pa močno dvomimo), dajmo letos bolje! Pa ne štima! Zastrupljena atmosfera (tudi z alkoholičnimi hlapi nekaterih preveč zagnanih članov) razdira lankoletno harmonijo.

Bila je Bujta repa. Običajno! Sinjorova muzika, nabito polna dvorana kot živ dokaz veljavnosti tradicije, pa pol-

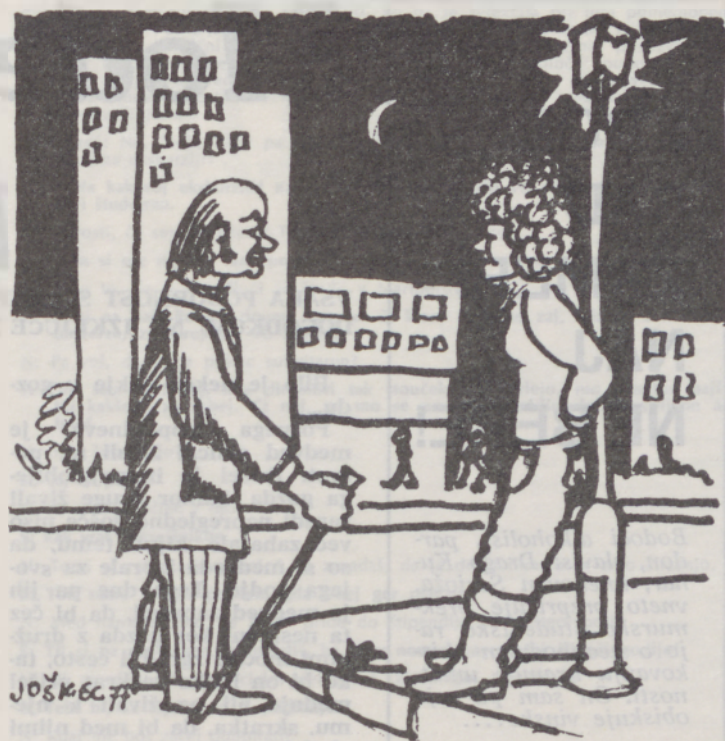
no zaseden šank, čeprav ga letos nismo imeli v svoji oblasti.

Bilo je kegljanje. Mizerno! Kdo pa se bo v torek dopoldan hodil razgibavat na Vrhovce?!

Bilo je gledališče. Polnoštevna udeležba vseh, ki so dobili karte, marsikdo pa je še ostal brez nje!

Letos smo prvič prenesli sestanke iz ljubega, že domačega Ria v 9. blok študentskega naselja. Kakšna petnajstotnica studentov je do pol osmih zvečer (sestane je bil ob 7. uri) le našla zanemarjeno kletno sobico, kjer si je predsednik že skoraj pulil lasje. In ko so končno prikolovratili še tisti, ki so že cel popoldan podpirali šank v Ona-On, je bilo kar naenkrat sestanka začetek in konec obenem. Pobudnik prenosa sestankov (zaradi pijančevanja!!) iz Ria je modro molčal (morda ni mogel govoriti), zato pa je toliko več gobezdal na skupščini propadli kandidatu za sekretarja, kot je zaradi njega propadel ta sestanek.

V bodoče se bomo verjetno spet preselili v Rio. Po članstvu sodeč tja tudi spadamo...

Nepoznavalec materiala

— Mala, ideš zmenof?

— Ka stari, zdaj že ne loučiš, ka je ženska, pa ka moški?!

Zapisnik s seje delavskega sveta neke visokošolske OZD

Seja napovedana za 10.30. Ura je že 10.45, toda predpostavljeni ne kažejo še nobenih znakov, da bi se kaj kmalu začela.

Ob enajstih pogleda tov. predsednik na uro in se spomni, da bi le bilo dobro, če bi začeli. Najprej ugotovi, da je seja po spletu čudnih (?) okoliščin na robu sklepčnosti — vključno s tistimi, ki so se že odpravili od doma (v kolikor zaradi deževnega vremena in »slabe vidljivosti« ne bodo zgrešili poti).

Po zanosni otvoritvi uspe tov. predstojniku zaječi toliko sapa, da poda poročilo o dosedanjem delu. Stavim, da ga ne poslušajo nihče, kajti vsi so zavzeti bodisi z mislimi na kavico, ki prihaja, bodisi z zanimivostmi, ki se jih lahko vidi na mizi pred sosedom. Monotona poročila se vlečejo v neskončnost, za razpravo pa ni prevelikega zanimanja; kaj hočemo, je že vreme tako, da kar pridno uspava človekove možgane.

Tov. predsednik opozori na sklepe prejšnje seje; ugotovi, da so jih v bazi vsi po vrsti ignorirali in povzdigne

glas, češ, da bo klical na pomensko odgovornost. Če se stvar ne bo premaknila z mrtve točke. V bližnji prihodnosti se lahko nadejamo velikega sodnega procesa, kajti sedaj navzoči smo še dvakrat bolj ignorirali njega.

Po nekajminutnem (bolj umirjenem!) monologu preide na naslednjo točko. Tu se opogumi tov. F., da ga vsaj za kratek čas odredi produkcije besed, ki se tako ali tako ne odbijajo od slabo izoliranih sten. Zopet opozori na ignoriranje s strani baze. No, ja (citiram njega): »Antwort ist auch eine Antwort!«

Tudi poročilo k naslednji točki poda tov. F. Za razpravo se uspe zbuditi tov. S-a. Opozori, da je stvar zelo resna, toda ozračje ni niti najmanj primerno, da bi človek lahko tole absorbiral. V razpravo se vključi celo eden izmed gostov, vendar veliko več pozornosti pritegne dama, ki pravkar vstopi. Kako ne, saj je v tolikšnih okoliščinah super mini krilce, vsaj za moški del avditorija prava osvežitev.

Z naslednjo točko smo kaj kmalu pri kraju. Oba predloga sta soglasno sprejeta — toliko smo še pri sebi, da dvignemo roke, ko slučajno zaslišimo vprašanje »kdo je za«.

Pravkar se je med nami pojavil poseben gost. Nič čudnega, saj so na vrsti »Posebne zadeve«. Na streho sosednje zgradbe je pristopical maček. Bojim se, da se ne bi prehladil, saj tako neusmiljeno dežuje, on pa tako nežno izgleda. Kar žal mi je za njim, ko odhaja. Končno ga pa tudi razumem — le kdo bi lahko opazoval tako zdolgočasne obraze in povrh vsega še na dežju. V tem primeru je tudi živalska solidarnost s človekom odpovedala.

Naslednja točka se vleče kot kurja čreva. Celotno tov. predsednika so v svoje struge potegnile neke zasanjane misli. Tov. K. pa je nenadoma zaživel, očitno so mu zavore popustile, ostalim pa še tiste moči, ki so si jih nabrali pri zadnji diskusiji. Žal je danes tudi kavica zatajila! Zopet se lahko prepričamo o ču-

dodelni moči človekove narave.

Tov. K. nadaljuje z nezmanjšanim poletom. Sprizajzil se je sicer najbrž s tem, da so njegove besede »bob ob steno«, toda razumeti je treba človeka, ki ima take ambicije, da sprostijo svoje sile, katere si je vztrajno nabiral, ko smo mi prebijali trdi zid, ki se nam je zoperstavljaval v začetku. Navsezadnje pa mu gre zahvala, da je s svojimi skrajnimi napori spravil do konca nekaj točk dnevnega reda.

Zaključujemo. Nekaj neoddelanega gradiva nam je ostalo za prihodnjico.

Najbrž ne bi bilo slabo, če bi takrat v to dvorano postavili kar robote, ki bi namesto nas dvigovali roke, mi bi pa v miru premelevali svoje misli. Se bolje pa bi morda bilo, da bi prinesli kar računalnik, ki bi lahko sproti obdeloval sprejete sklepe — samo ne tistega iz RIS-a, ki daje baje skrajno neugodne podatke glede bodočnosti štipendij — in si lahko mislimo, kam bi to privedlo našo OZD.

KDOR RAD ZAMERI - NAJ NE BERE!

Bodoči alkoholist, pardon, slavist Drago Kuhar, imenovan Serjoža, vneto prepričuje prekmursko študentsko raj o neobhodnem obiskovanju hramov umetnosti. On sam pa raje obiskuje vinske....

— o —

Predsednik športne komisije Jani Merica je bil z udeležbo na keg-ljaškem prvenstvu kluba na Vrhovcih kljub vsemu zelo zadovoljen. Tako vsaj lahko daje na znanje, da je osvojil tretje, ne pa poslednje mesto...

— o —

Na ZSPK (zdrúženju študentskih pokrajinskih klubov) se neuradno pripravljajo na otvoritev velikega pivskega tekmovanja. Baj je poleg številnih Prlekov med prvimi prijavo poslal tudi Janko Votek...

— o —

Prvi (in morda poslednji) obisk gledališča je za Prekmurci. Ubogi revčki so vsi nagega Raca morali opazovati z visokega balkona, kdo ve zakaj si je le Serjoža priskrbel karto v prvi vrsti parterja...

— o —

Iz prve roke smo zvedeli, da je obisk Prekmurcev v kobilarni na Poljanski cesti, odkar sta se sestri Bavčar od tam odselili, upadel na polovico...

— o —

Zlojni jeziki se sprašujejo, kdaj bo končno diplomiral Ružičev Južo, da bodo lahko na ravnih priveditvah slišali tudi kosa drugega kot samo »Magnetex«...

Moderna pravljica

VSAKA PODOBNOST S KAKRSNOKOLI OSEBO ALI DOGODKOM NI IZKLJUČE NA!

Bilo je nekoč nekje v gozdu...

Poznega popoldneva je medved sklical živali na posvet. Prišel je iz najgloblje gozda, kamor druge živali zaradi nepregledne gošče niso več zahajale, kljub temu, da so si medveda izbrale za svojega vodjo. Tega dne pa jih je medved zaprosil, da bi čez ta nesrečni kos gozda z družnimi močmi zgradili cesto, tako bi on lahko večkrat prišel mednje ali pa živali k njemu, skratka, da bi med njimi vladala večja povezava.

Rečeno — storjeno!

Spravili so se k delu. Lisice, ki so znane zaradi svoje bistroumne glave, so sestavile načrte, kod bi vodila nova pot. Pet se jih je bolj ali manj trudilo pri tem in že so lahko začeli z gradnjo. Prišle so veverice, zajci, ježi. Začeli so krčiti gozd, spravljali so les, vozili gramoz in po cele dopoldneve se je sredi gozda delalo in delalo. Le lisice so prihajale »že« proti poldnevu in opazovale živahno delo, tu pa tam pa tudi dale kakšen napotek.

Medved je vsakomur, ki bo sodeloval pri gradnji ceste, obljubil nagrado — ustrezno količino jesenskih sadežev, ki so pravkar začeli dozorevati. Toda veverice in ježi so rekli: »Raje ne, ljubi medved! Naj vse to sadje ostane lepo pri tebi na varnem in če pride pozimi do hudih časov, ko bo zmanjkalo naše hrane, tedaj nam boš dal. Kaj bi sedaj razsipavali, saj delo zmoremo tudi brez tega!«

Tako so dejale živali in medved je bil zaradi tega še bolj vesel. Zato jih je sklenil kljub vsemu prav lepo nagraditi.

Pozno v jesen je bila lepa, ravna cesta zgrajena. Medved je poklical k sebi lisjaka in mu dejal:

»Tu vam dajem šeststo lepih jesenskih sadežev za vse, ki so gradili ta most, za vse, ki so se le kolkaj pri tem potrudili. Razdelite si te sadeže med sabo!«

Lisjak je godrnjaje odšel in za sabo zvlekel poln vozček žlahtnega plačila. Razdelite si! Kako neki je to medved mislil? Saj potem bo prišlo na vsakega le bore malo! Tako ne gre!

Pet lisic je staknilo glave skupaj in družno so ugotovile, da vsi ti sadeži v bistvu pripadajo samo njim. Saj načrti so najvažnejši, to ne zmore prav vsak! Če ne bi

bilo njihovih načrtov, potem ne bi bilo ceste, ali ne? Kaj je potem tisto sekanje drevesc in nanašanje gramozka!

Parola za današnji trenutek

ŠTIPENDIJE —

SPOMINI

NA PRIHODNOST

Malenkost. In petero lisic je sklenilo, da šeststo sadežev obdrži in jih razdeli med sabo. Tako so tudi po svoji pravični presoji storile.

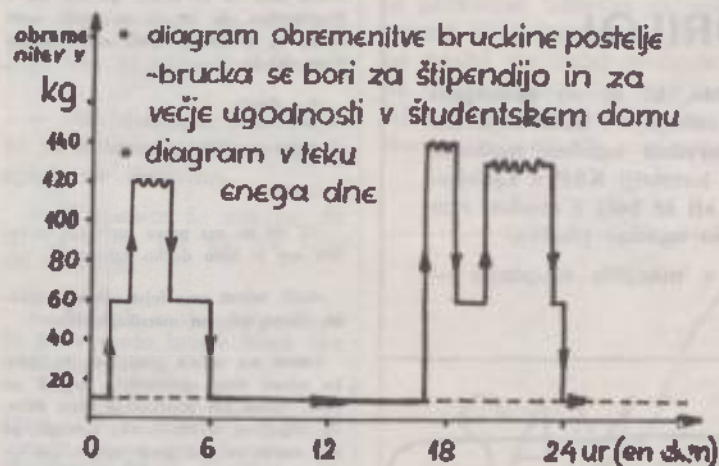
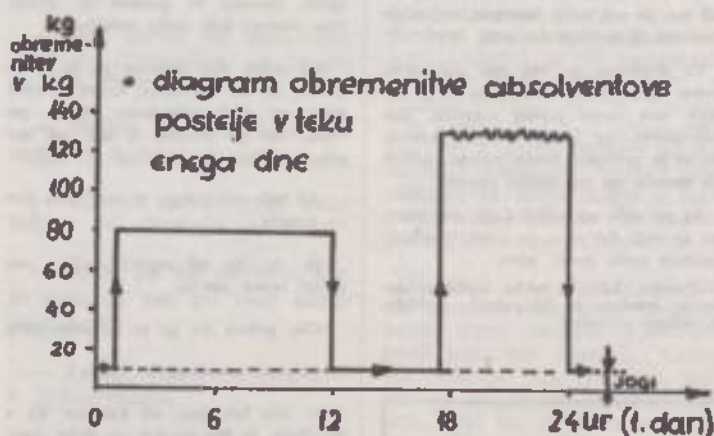
Kašče lisičjega brloga so bile zvrhano polne. Veverice in ježi, ki so trudoma tvorili poslednje sadeže domov, so le začudeno pogledovali. Noben ni našel odgovora na vprašanje, zakaj so je lisice dobile vse plačilo, zakaj ni bilo tudi njihovo delo prav toliko vredno. Preprirov pa ne! In so raje bili tiho... Vedeli pa so, da se v hudih časih ne bodo mogle obrniti na nikogar.

Tudi danes je tako. Zvite lisice si vselej znajo dobro postlati in vselej so ježi tisti, ki se pred njimi zvijejo v klobčič in vselej so veverice tiste, ki pred njihovim zlobnim pogledom zbežijo na drevo. Take pravljice obstajajo tudi danes, nekje, nekje med nami...

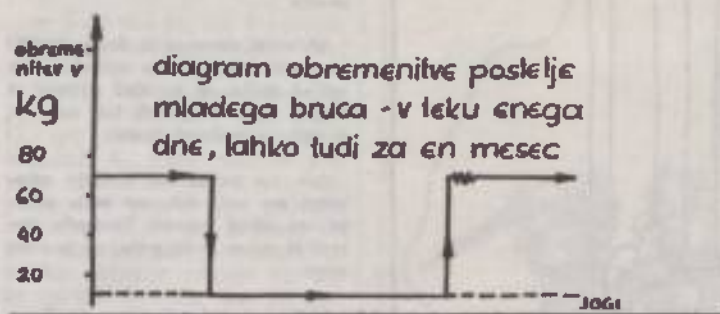
Tovarišica miličarka, ka moren za prekrška včiniti, ka te me v lüknjo vteknolif?

SEIZMOLOŠKE NAPRAVE ZOPET ZABELEŽILE TRESLJAJE

legenda:

- črtkana črta - stalna obremenitev z JOGJEM
- ~~~~~ valovita črta - tresljaji postelje

MISEL KAR TAKO

Ubogi naši študentje!
Ubogi naši študentje, ki se jim križajo predavanja!
Ubogi naši študentje, ki se jim križajo jutranja predavanja s spanjem!

Moramo priznati, da smo bili pred sestavljanjem tega prispevka v velikih dvomih, če se nam sploh splača sodelovati, ko pa je selekcija pri tem pomembnem listu študentov Pomurja tako ostra in do objave vodijo ozka vrata. To je povsem razumljivo, saj satirični list Bruc izide le enkrat letno, kvalitetnih prispevkov pa prispe v uredništvo »neverjetno«
veliko. Vseeno smo se odločili poskusiti in šli veselo v akcijo. Na srečo smo se srečali z resnim brucem in samozavestno staro bajto. Ta njuna resnost bo verjetno precej dvignila kvaliteto sestavka. Začeli smo z zelencem Štefjon.

Novinaroš: No, Štefj, kako pa to, da tebe lahko srečam tu v Mariboru. Kaj ste tukaj na ekurziji?

Štefj: Na kakšnoj ekurziji! Ka rejsan ešče tak mlado vò vijdin. Ge tū v Maribori študejran.

N: Oprosti, če sem te užalil! Torej te moram klicati bruc!

S: S ten si me tūj nej ranč povalo!

N: Kako to, da si se odloči za študij v Mariboru?

S: Zakoj pa nej? Poulek douma san, pa či ščen, se lejko zaj, kda je v Maribori univerza, za direktora vò način.

N: Pa veš, da je ta poklic suficitaren?

S: Čuo san čuo! Zaj, kda direktori tak stoučke minjavlejo, mo znankar najšo tūj kakšoga za sebei. Či nej, pa mo se povezo s kakšim dobrin strijcon ali tetof.

N: Imaš štipendijo?

S: Ja, ka pa tel

N: Pa si zadovoljen z njo?

S: Kak vvak z grejšnikon.

N: Torej si zelo zadovoljen! A se zavedaš, da je drugi nimajo in celo stradajo.

S: Tou samo te gor priiden, gda tebej ger plačati.

N: Med nama rečeno, se lahko pride do štipendije po pošteni poti?

S: Tūj si pa vic-maher, ka mijsliš, ka se v nouvoj zavezī tūj čūdeži godijo!

N: Bi morda odstopil socialni del menī, ki nimam štipendije?

S: Tebi bi, ka vijdin, ka si podranjeni.

N: Kdaj me boš začel podpirati?

S: ... ? (dolg premislek).

Klasični knock-out za študente

Bruca je spremljala simpatična Prekmurka. Zelo sem si zaželel, da bi še z njo izmenjal nekaj pametnih misli. S strahom sem se ji približal, saj bi me lahko odbila, z ozirom na to, da me je Štefj že prej opozoril, da slabo izgledam. Vseeno je pogovor lepo stekel.

Novinaroš: Bi mi povedala prosim, kako ti je ime?

Odgovor: Lujza mi je ime.

N: Si ti tudi brucka?

L: Vej ti ge že don brucko!

N: Nisi več brucka? Se ti moram opravičiti za žalitev časti?

L: Či ščejš! Kak načik mi tūdi lejko gveraš.

N: (malo mi je postalo nerodno in sem takoj začel z drugim vprašanjem, da ne bi podlegel ponujeni priložnosti).
V kateri letnik pa hodiš?

L: Tūj si znon tūj bruc, ka me samo od šoule spitaješ. Pa naj bou! Odgovorin ti tūdi na tou, či bi že tak rad znau. V prvi letnik odin že drugjo leto; zatou, ka san etoga čakala (pokaže na bruca).

N: Zelim ti, da ga ne bi čakala še eno leto!

L: A, vej pa un znonkar nede tūj bukno!

N: Ti si torej že drugo leto tukaj in si verjetno na tekočem, kako deluje naš klub na kulturnem področju?

L: Ja, tū san pa rejsan doma. Ge san njuva desna rouka. Zaj smo glij pred ekspanzijof kulturne dejavnosti. Čakamo ešče samo na integracijo s kulturnof bandof z Lublane, ka su unī prej stari mački za kulturne prirediljve.

N: Danes se mnogo govori o združevanju oziroma o integraciji. Kakšne so možnosti za to v študentskem domu?

L: (iskreno) Ja, ja, možnosti so že, samo dve integraciji v enoj sobi je nej najboubše.

N: (spet mi je postalo nerodno ob takem odgovoru, zato sem prešel na drugo področje).
Kako ti je uspelo, da imaš sobo že drugo leto v študentskem domu, čeprav nimaš pogojev za drugi letnik?

L: Prejšnje leto san bila jako vrla, zaj se pa že itak z dostimi, ka so tan v upravi študentskoga douma glavni, dobro poznan.

N: Torej bi tudi za tebe veljala tista pesem: »IMA NEKA TAJNA VEZA ... ?«

L: Ja, vej pa gnesden brez toga tak ali tak nindri nejdel! Tou je pa, po mojen mislenjnji, tak nej nika nouvoga.

N: Da lahko živiš v študentskem domu, moraš imeti lepo štipendijo?

L: Socialna sani

N: (za konec sem si že več upal in ji zastavil bolj privatno vprašanje)
Kako ti uspe obdržati tako vitko linijo?

L: Zajtrik prespin, obit zamidin, večer pa tak znaš, ka nēman časa.

N: Lujza, najlepša hvala za sodelovanje.

L: Nega zakoj! Večer prijdeš, nej? (pokaže na okno v III. nadstropju).

IZGUBLJENI V VESOLJU

Tou, ka van zaj ges poven, je čista resnica, pa naj se ešče tak čudno vó čúje.

Biou je v srejšo, šou san na trolebus, ka bi se pelo na predavanje. Man precí peški za iti, pa tou po takši dugi, prazni cesti. Gli san premišlavo, ali si naj zavežen punčuk na lejšvoj nougi ali nej, gda se naednouk strašno zbliska, pa je že tan prejk kukurce leto leteči krožnik (NLP). Se so se mi lasge zdignoli, gda se je čisto pred menof stavo. Biou je čisto tak, kak piše v Nedelskon, zato san včasí k sej prišo. Nemo vas dugo utrujo, v glavnon, vó je prišo ... Saturnovec (kak znate, Marsovcov več nega)? Nej je biu un. Či bi ga žče opisati, bi sakši, šteri tou štej, mislo, ka san se na njega spravo.

»Zdravo, Prekmurski študent!«

»Ja, kak boga si pa znau, ka san Prekmurec?«

»Moj visokofrekvenčni multifiksator je izračunal sorazmerja dolžin jezika in pameti ter jih primerjal ... Ah, oprosti, jaz pa sem Skedni!«

»Ja, ja, vej pa znan ka si nej Oto Pestner, čigli neka zují okouli tebe! Rajši povej, od kec si prišo!«

»Sem s planeta C.U.R.B., kjer prvo leto študiram brucologijo, sem torej bruc in pravkar na študijskem potovanju. Spoznati želim življenje in delo brucov na različnih planetih. A greš na predavanje?«

»Ja, iden. Znaš, tou trbej včasik tú napraviti. Pa te že odi z menof!«

Na trolebus sva na srečo nej dugo čakala, šoferi san pokazo vozovnico, pa šče dale. Ali včasí san čuo za seof: »Kaj pa vi tovariš?« Jasnó, ka moj brucolog nej meo pejnez, pa san zatou segno v žep, drobiža pa od ní-kec. Pito san šofera, že ma menjati djurdja: »Dej jurja, pa se lohki štirikrat pela sem pa kél!« Ka sam mogo drugo, lidge so se tiskali od zadaj, tisti pa, ka so sideli, pa kak da bi meli si nosé na okno zakeldjene.

»Zakaj pa nimate večjih avtobusov?« me je pito moj nouvi sousid.

»Ka bi nej, ka ne vidiš, ka je tou zlošljivi trolebus, sak čas de se vó

štegno!« Biu san ešče čemerén, samo či san se spoumno ovoga djurdja, san že preklinjo drobiž, ka najde sakšo luknjo v mojon žepi.

Na predavanje sva malo zamújdila, ali tou je nej nišče šmerglo, vej majo študenti tú pravico do svoje četrti.

Za profesorá je biu tou slab den, zatou ka je boše malo gučo. Se je pa boše moj nouvi pajdaš razpričo. Kak van poven, ka je takše stvari spítavo, ka si je profesor kredó nazígo, krščak pa marelo pa tak sigdar pozabi.

Ka pa ešče na vajaj! Čigli san pazo, pa ga cejli čas ruko, je včasí, komaj je asistent prišo notri, pito:

»Prosim, kdaj si lahko ogledam delovne prostore in laboratorije poblíže, z razlago seveda!«

Ovi pa:

»Hm, torej hm ... boste že nekoč to verjetno videfi, hm ... «

»Kdaj pa lahko dvignem svojo delovno opremo in gradivo za študij? Sem namreč šele sedaj začel!«

Naš dobri stari asistent pa je samo gledó, in tou tak milo, ka se je ešče goba pri tabli ožmeknola. Sledi, po vajaj, me je pouzvo k sej, pa me pito:

»Ali tale vaš kolega že dalj časa živi za Luno?«

»Ja, ja, že od rojstva dalje,« san njemi resno zatrdó.

»Oh, potem mi ga je pa prav žal!«

»Saj, saj, meni ga je tudi!«

Ne ven kak tou, ali kak sva šla s fakultete, je biu pa zaj un slabe vole. Mislo san, ka je lačen, pa sva šla v Maximarket, ge se je na srečo vrsta ešče nej začala na ulici, zatou nejsva dugo čakala.

»Kaj dam?«

»Makaronenflajš za oba!«

»Javof!«

»Vi ste pa res prava turistična deželá!« me je žče dečko zafkravati.

»Geli, rejsan smo fejš odprejta družba, zatou pa nan marsikaj vujde!«

Komaj sva začala gesti, san že vidó, ka njemi tista specialiteta preveč ne paše, zatou san potegno z žepa sliko, vó vtrgnjeno iz Madžarske kuhinje, pa san njemi jo dal pred tanjer. Da vidite kak je zmazo tisti loč poč.

Da sva kunčala, me je pito, če lejko prespi pri meni, pa sva šla na trolebus.

Zdaj je ešče biu naval, lidge telko gli, ka so nej zbisneli, ali ges san toga že tak vajeni, ka san sploj več nej registrejro tiste slisnjene zobé, roke na nejpravon kunci, preklinjanje strojevodje ...

Ali srmak astronaut je biu se blejdi, ka san že mislo, ka ma sunčarico. Kak vsa vó prišla, se je včasí postavó za drejvo, pa začno kazati, kak daleč je že prišo s prebavof kosila.

Pelo san ga domou v svojo sobo, vužgo san peč, stalo san malo snigá, pa san njemi napravo limonádo. Pomali je rejsan k sej prišo, ali je včasí zaspo.

Vgojno ga več nej bilou, pa či po istini poven, san si malo odejno. Na mizi pa san najšo tej listek:

Dragi bruci!

V težkih razmerah živíte. Toda z delom jih boste izboljšali. Bruci, združite se!

Tak, tou je se. Či što mogoče kaj ne vrve, njemi rade volé pokažen tisti listek, či san ga že nej zgubo.

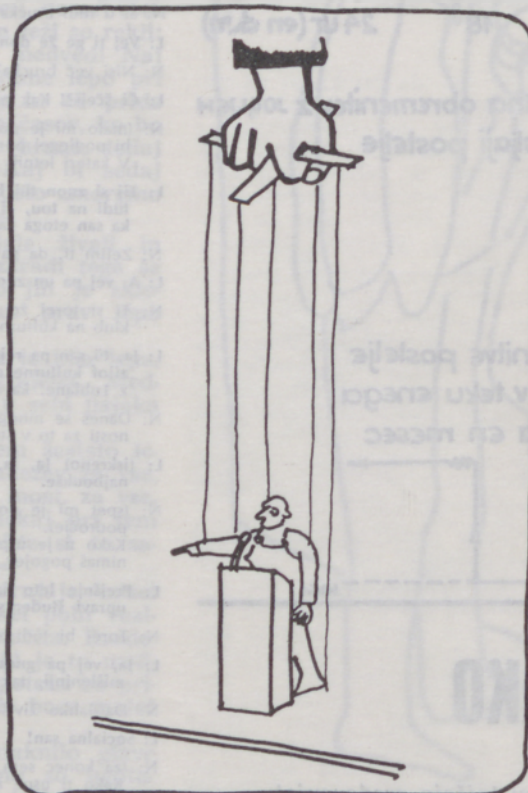
OPOZORILO!

Vse prekmurske študente, ki se ob sedanjem težkem stanju štipendiranja nahajajo v nezavidljivem položaju, opozarjamo na izredno ugodno možnost dela pri socialno-ekonomski komisiji KŠP v Ljubljani, kjer si bodo s pripravo ali še bolj z analizo raznoraznih anket prisluzili zelo ugodno plačilo.

P.S. Zaželeno je delo v manjših skupinah — približno pet članov!

Tovariši, še enkrat moramo ostro zanikati govornice, da v našem podjetju vladajo...

... posamezniki.

„ŠTUDENT NAJ (NE) BO!“

— Dober dan. Referent za štipendije?

— Ja, samo ne sprašujte spet za štipendije, to imam že čez glavo.

— Dobro, pa vam bom povedal s kakšnimi težavami...

— Me nič ne brigajo vaše težave. Ni denarja, pa pika.

— Prav, pa mi povejte, kje je kdo, ki me bo vsaj malo poslušal!?

— Zaradi mene pojdite kar k predsedniku.

— Bom tudi šel.

— Pozdravljeni. Ja, prav ste prišli, izvolite sedeti. Kaj dobrega vas je prineslo k meni?

— Nič dobrega, štipendija, ki jo dobivam od vas, pa je sploh ne dobivam.

— Razumite že enkrat, da ni denarja, mi ga pa tudi ne delamo.

— Ampak moja gospodinjo to prav malo briga. Vsak čas bom na cesti.

— Zakaj pa ne stanujete v študentskem domu, tam je ceneje. Sicer pa ni samo to. Hodite v kino, gostilne, na tekme, dvomim, da ne kupujete vsch mogočih časopisov, vozite se s trolu. Saj to je že pravi luksuz. Potem pa hodite k nam tarnat, da ne morete živeti.

— Po vašem bi naj samo jedli, študirali in spali.

— Kdo vas pa sili študirati. Ostali bi doma in delali. Vsaj ne bi bilo toliko problemov z vami. Samo trenutek. Halo, ja predsednik tu! Kdo? O, me veseli, tovariš predsednik! A, naše vabilo naj vam razložim? Kot veste, odpiramo v ptek nov pločnik v kratki ulici, pa želimo, da se vaša delegacija udeleži te velike delovne zmage za naše mesto. Seveda, vse je urejeno; na slavnostno večerjo so povabljeni številni slavnostni gosti, prenočišče je zagotovljeno. Ne, kje pa! Prav, pa na svidenje!

No, kjer sva že midva končala, aha, štipendija, ne?

— Ne, hvala, mi postaja že jasno. Nasvidenje!

LETO PAMETNEGA BRUCA

»Študirat naj bi šel, ker sem pameten«, so pravili. Bo že držalo, če drugi tako menijo. In šel sem. Imel sem zares srečo: študentski dom, štipendijo. Kaj več si kot bruc niti želel nisem. Sicer pa me je sreča spremljala vse leto. Začetek je bil naravnost fenomenalen, prišel sem v družbo »starih bajt«, študentov, ki svoj poklic najbolj poznajo in katerih nasveti so mi najbolj pomagali. Najbrž niso zastoj že tako dolgo v naši metropoli, njihovo poslanstvo je koristno in daljnosežno.

Dejstvo je, da pridejo izpiti na koncu, zato pazi nevedni bruc, prej začneš študirati, prej boš vse pozabil. Važna sta zadnja dva meseca, taktat je potrebno pošteno prijeti. Prej pa je treba ves čas posvetiti temeljitim fizičnim in psihičnim težavam za tak triumf. Vsak pameten študent bo poslal do tedaj možgane na dopust, zato čim dlje od faksa, bog vas varuj knjige. Moram priznati, da sem pre-

brisanec in sem se oprjel uspešno preizkušenega načela. Odslej je bil moj delavnik splaniran do vsake ure natančno. Kino, gostilne, plesi, šport, šah, karte, Alan Ford, Dok Holiday. Za uspeh se pač splača marsikaj žrtvovati!

Zdaj sem vpisan drugič v prvem letniku. Doma so jezni na profesorje, ki so morali prav mene, siromaka nemočnega, vzeti na piko. Pa tudi ob tisti bandi v študentskem domu nisem mogel študirati, niti pri najboljši volji ne! Tako menijo doma, jaz pa ne vem, kje je bila moja napaka, pravzaprav edina. Hudo sem prekršil prej omenjeno načelo: študirati sem začel že maja, namesto junija in julija, to je vneslo zmedo v ves moj program in neuspeh je bil zagantiran. Ampak to se več ne bo zgodilo, na jasni koži sem občutil, kaj pomeni, če preveč študiraš. Boste videli, letos bo bolje, obljubim!

NOVI VEKŠ IN NJEHOVA STREHA

Na en dežnati den, gda kmetovje itak nemrejo na polni nič delati, se je odprava Tunek v Marpruk, ka bi obiska svojega sina Frančeka, ki študira na Vekši in mu odnesa nekaj jajc pa kiblflajša. Že v cajtingah je prešteja, ka je Vekš zlo nobl šola, zato jo je tudi hitro najša. Zna je, ka je jegof sin vrli študent, pa de ga zato lahko v šoli doba. Stopa je k vratori pa ga pita:

»Čujete gospod, gi ma prvi letnik predovaje?« Vrator, ki itak drgačik ne ve gučati kak »slovenski«, ga neje takoj razma, no, pa sta se na kuncici vsccno sporazmila ali bojše povedano — najšla sta fküpen jezik. Tak je Tunek zezveda, ka more iti po štengah v drugištok. Ka ja ne bi pozaba kan more iti, je zamišleno ša pomalen gor. Naenkrat prleti nazaj k vratori celi moker pa gundra:

»Čujete, jas sen van reka, ka čen iti k svojemi sini, ne pa pod kop. Zdaj pa sen celi moker, pa še jesti v cekri je vuhko.«

No, tudi zdaj sta ponücala dosti cajta, ka sta se sporazmila. Na kuncici je Tunek zezvedija, ka neje priša pod kop, pač pa na noven Vekši nova streha plüšča.

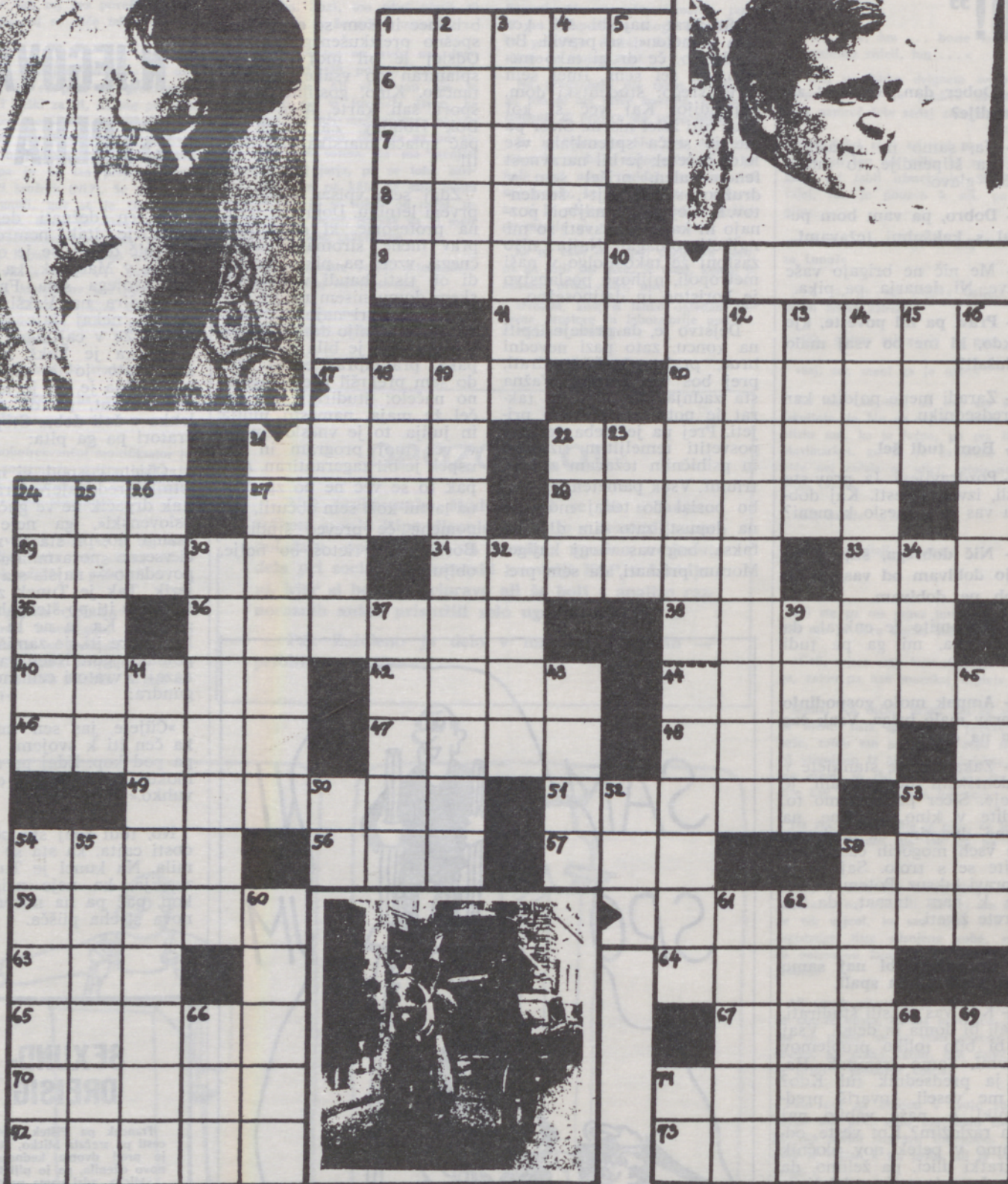
SEXUND- DREISIG

Francek pa Pišteck ideta po cesti pa srečata Micko, štera se je pred dvoma kednoma na novo oženila, pa jo pištata:

»Micka, zdaj nama pa tij povej, kak je tou kaj, kda sta z Lujzekon čistak samiva pa té um šče, ka bi te tak po domače rad meo? Šterome tou bole pasa?«

»Tou vama ge nemrem tak genau povedati, ka tak ne razmüta, ka sta šče oba ledik no fraj. Ali dan vama pa en tanač, ka tou lejko samiva spröbata. Kda šteroga fejt vüja srbi, te naj lejvl mezinec potütsne notri, pa malo počaka. Šterome to bole pasa? PRSTI ALI VOJ! Tou je tak!«

SLIKOVNA KRIZANKA

VODORAVNO:

1. glavno mesto Češkoslovaške, 6. bivši ital. premier (Mariano), 7. spevoigra, 8. brkati oči, 9. ime zagrebskega TV voditelja Mlakarja, 11. manjši pritok reke Bače, 20. škotski pisatelj (Archibald Joseph), 21. povabljenec, 22. rdeč, dragocen tropski les, 24. huda jeza, bes, 27. uradni spisi, 28. geometrijski lik, 29. ravna streha, 31. zrelostni izpit, abitura, 33. žensko ime, prva ženska, 35. kratica Rdečega križa, 36. slavni avstrijski skladatelj, znan po svojih valčkih (Johan), 38. gle-

dališka igra, 40. opera Rahmaninova, 42. vrsta glasu, 44. steklena vec-ka z merilno napravo, 46. nakana, namera, 47. teža embalaže, 48. stric, 49. zelo nevaren, vnetljiv plin, 51. dekor, 53. medmet, 54. oklepno vozilo, 56. steblo, 57. ribja koščica, 58. železov oksid, 59. stara madžarska mera za vino, 63. mestece pri Opatiji, 64. reka, ki teče skozi Leningrad, 65. močan pljusak dežja, 67. globa, 70. vrsta palme, 71. pri-tok Pada, 72. ljubkovalno moško ime (Ignac), 73. sladek južni sadež.

(Nadaljevanje na 13. strani)

Jezikovna kultura prekmurskega intelektualca

»Slovenci smo slabi govorniki, ker moramo narečje sproti prevajati v knjižni jezik.« je nekoč povedal profesor slavistike. In ni se motil, kajti, če se primerjamo s Hrvati ali Srbi, se lahko prepričamo, da so oboji precej spretnjši v izražanju, znano pa nam je tudi, da jezikovno še zdaleč niso tako razslojeni kakor Slovenci. Težave pri izražanju v knjižni slovenščini pridejo toliko bolj do izraza, kolikor bolj se narečje razlikuje od knjižnega jezika.

Najbrž se vsi zavedamo, da je prav prekmurščina ena zmed teh. Vzroke moramo iskati v zgodovinskem razvoju. Ob koncu prvega tisočletja so naši predniki prišli pod oblast Madžarov. Ta razrepljenost in podrejenost tujemu socialnemu in kulturnemu vplivu je ovirala pri njih javno rabo slovenskega jezika. V 18. stoletju so prekmurški pisatelji sprejeli za knjižni jezik domače narečje, ki so ga zaradi osamljenosti pokrajine obdržali do osvobodjenja leta 1918.

Če primerjamo današnjo prekmurščino s knjižno slovenščino, opazimo, da je prekmurščina precej arhaična in da je sprejela vase nemalo (bolj ali manj popačenih) nemških, madžarskih in hrvaških besed in tudi tuje skladenske oblike (npr. v pamet zeti = opaziti, v red spraviti = urediti, hvala na pismu = za pismo itd.), najbrž pa je pod vplivom madžarsčine spremenila tudi barvo vokalov (kot npr. zelo dolg in svetel *ä*, najbolj izrazit okrog Murske Sobote, in temen *ä*, ki je podoben širokemu *ö*, vsekakor pa sta neslovanška vokala *ö* in *ü*).

Vsi ti in drugi rezultati tujega vpliva so prekmurščino oddaljili od ostalih slovenskih dialektov in s tem od zbornega jezika, ki temelji na gorenjščini. Ta pa je razvila drugačne vokale, opustila diftonge (dvočlasnike — kot v prekmurščini *ei*, *oi*, *ui*, *ou*, *uu*, *aa*, *ii*, *üu*, *öu* itd.) in se v vseh ozirih nenčno spreminjala, medtem ko se prek-

murščina zaradi osamljenosti pokrajine ni veliko spreminjala.

Toda, ali res lahko vse to opravičujemo le z zgodovinsko ločenostjo Prekmurja od ostalega današnjega slovenskega ozemlja? Prav gotovo ne! Res je sicer, da se je prekmurščina po letu 1919 začela približevati zbornemu jeziku, toda med NOB je madžarska okupacija razvoj spet močno zavrla. Po osvoboditvi je razvoj naglo stekel dalje, vendar posledice so ostale. Knjižni jezik je začel prodirati k nam preko radija, časopisov, knjig, televizije in seveda šole. Vendar smo ga vselej spremljali bolj v pasivni, kot v aktivni obliki. Da, v pasivni, kajti poslušati in brati je premalo, za dobro obvladovanje jezika je potreben tudi tekoč govor!

In kje drugje naj bi se učili pravorečja in knjižne izreke kakor v osnovni in srednji šoli? Nihi v osnovni nihi v srednji šoli ni posvečeno dovolj pozornosti lepemu izražanju (zbornemu naglašanju, vokalom, skladnji ...). Ne samo pri slovenskem jeziku, tudi pri ostalih predmetih bi učitelji morali skrbeti za lepo izražanje v knjižni slovenščini. Zal pa se zaradi slabega znanja slovenskega knjižnega jezika pri učiteljih samih večkrat dogaja, da so učenci pri kakem drugem predmetu deležni pouka napačnega pravopisa (npr. delitelj namesto delitelj, pri njemu, o listemu namesto njem, listem — u e iz ljubljansčine).

Kakšna pa je jezikovna kultura prekmurških študentov, ki študirajo v Ljubljani? Ne ravno previsoka! Poleg vzrokov, ki smo jih že navedli, je pomembno tudi dejstvo, da je večina prekmurških študentov obiskovala osnovno in srednjo šolo v Prekmurju in je njihov pogovorni jezik do vstopa na univerzo bilo domače narečje. Ob prihodu v Ljubljano pa je »govorne svobode« nzenkrat konec, kajti v pogovoru z ne-Prekmurcem smo se prisiljeni odpovedati domačemu dialektu. Lažje

si pogovor v narečju privoščijo pripadnik marsikaterega drugega narečja: Štajerec, Korošec, Dolenjec ali Gorenjec. Tako nastaja pri študentu Prekmurcu v Ljubljani dvojen govorni položaj: s Prekmurcem se pogovarja »po domače«, z ljubljancem pa v govoru, ki ni ne ljubljansčina ne knjižni jezik, ampak mešanica obojega, zraven pa še veliko nelepih ljubljanskih slengovskih izrazov in popačenih tujk, vse skupaj pa skladensko in vokalno močno narečno obarvano.

Vsem nam je jasno, da je dandanes uspeh v poklicu in življenju precej odvisen tudi od tega, kolikor si kdo upa nastopiti v javnosti. Zal je ovira za to največkrat jezik. Kolikokrat slišimo po radiu navadno jecljanje, stokanje in najbolj pogost vokal polglasnik! Toliko bolj pereče je to vprašanje pri bodočih prekmurških intelektualcih. Ne samo pri tistih, ki bodo delali v prosveti, tudi ostali bodo z narečjem težko izhajali, ker je za intelektualca prerovna in ga ovira pri nastopih v javnosti ter v stiku z ljudmi drugih slovenskih pokrajin.

Kako torej izboljšati jezikovno kulturo? Brez dvoma bi bilo treba čim bolj zgodaj, če že ne v vrtcu in mali šoli, pa vsaj v nižjih razredih osnovne šole. Poleg ustrezno usposobljenih kadrov za slovenski jezik bi bili potrebni tudi fonetični laboratoriji za vaje iz pravorečja. Znano je, da se otrok laž-

je, prej in pravilneje nauči tujega jezika kot odrasli človek. Slovenski knjižni jezik za sedemletnega otroka sicer ni tuj (sliši ga že prej na televiziji in po radiu), je pa vendarle precej različen od njegovega narečja. Z vajami iz pravorečja pa bi otrok »dobil« poslušni tudi za zborni jezik: naučil bi se pravilno in na pravem mestu izgovarjati široke samoglasnike, se vadil v spretnosti izražanja itd. Otroku bi bilo treba vcepiti zavest o pravilnem vrednotenju slovenskega jezika in ga odvracati od branja srbohrvaških »stripromanov« (kar nekatere spremlja celo v študentska leta in se nadaljuje z »ljubavnimi roman«). Namesto tega je učencu treba priporočati slovensko mladinsko literaturo. Že v osnovni šoli bi morali biti učenci opozorjeni na tuje skladenske oblike, ki so sprejete v narečje in jih učencu nevede prevajajo v knjižni jezik; vendar ne na način pravilno-napačno, ampak knjižno-neknjižno (primerno, manj primerno, neprimerno). Vse to pa bi bilo seveda treba nadaljevati v srednji šoli.

Vprašanje pa je, kdaj bo do tega prišlo, zato bo morda še več generacij prepuščenim samim sebi. Vsak bo moral sam skrbeti za svojo jezikovno kulturo in se zavedati, da je Prekmurec in kot Slovenec ne morda Srb, Hrvat, Nemec ali kaj drugega.

Jože Raj

slikovna križanka

(Nadaljevanje z 12. strani)

NAVPIČNO:

1. vrsta žita, 2. pomemben slovenski jezikoslovec (Mirko), 3. ime dveh celin, 4. kurivo, 5. nadav, 10. kemijski znak za erbij, 12. bedarija, oslarija, 13. telesne okončine, 14. tujec, 15. drugo ime za kositer, 16. ime naše popularne pevke Zubovič, 17. manj znani slovenski pisatelj (Danilo), 18. majhen otok v srednjem Jadranu, 19. drugi izraz za spodbudo, 22. kratica tekstilne tovarne v Mariboru, 23. otoki ob Novi Gvineji, 24. plat (v knjigi), 25. izreki, pregovori, 26. doktor (kratica), 30. spokornica, 32. del Saudove Arabije, 34. električna merska enota za moč, 39. grški bog divje vojne, 41. vrsta odličnega sira, 43. popoln nered, zmeda, 45. triglavski župnik (po njem se imenuje dom na Triglavu), 50. začetnici znanega ruskega pisatelja, 52. največji otok v Jadranskem morju, 53. Goethejeva mati, 54. luka na otoku Formozi, 55. glavno mesto Turčije, 58. mesto južno od Moskve, 60. levičar, 61. prašičji zob, 62. ime slovenske slikarke Kobilice, 66. vzdevek nekdanjega ameriškega predsednika Einsenhowerja, 68. epoha, vek, 69. del obraza, 71. kemijski znak za tantal.

Kdaj?

Mladina danes, ki študira
se prerada hitro poroči.
Naj izpite prej odsvira
in si službico dobi.

Bruc zeleni torej pazi,
da te stara bajta ne dobi,
sicer pa jo prej povprašaj,
kdaj štipendijsko dobi?

Ce dobil boš tak odgovor,
da čez teden ali dva,
ne nasedi tej zablodi,
saj bosta reveža oba!

Ne vrzi puške še v koruzo,
ker ta čaka vojni rok
in takrat hvalil boš muzo,
ki te varovala ženskih muh.

Veselo pojdi zdaj na delo
in ne misli na kosilo,
ne na prostor kjer boš spal,
saj bo prišel dan obljube — prišel bo rešenja dan!

(KDAJ?)

Čao

Čakam te včeraj,
čakam te danes,
čakam te, čakam te dan in noč.

Ni te včeraj, ni te danes,
kako to, zakaj to, kdaj boš prišla;
obljubljajo te tu, ljubljajo te tam,
ampak jaz čutim, da boš le obljoba.

Ni te več štipendija,
adijo študij moj,
kar bilo je obljubljenost — pozabi,
zbogom ostani zdaj — adijo!

Potrebujem te za študentski dom, za hrano,
vedno na vrsti je nova stvar,
skripte včeraj, svinčnik danes,
jutri se spomnim spet kaj.

Rekli so danes,
rekli bodo jutri,
to kar so rekli že tolikokrat,
a glavno stvar pozabljajo,
da brez tebe za mene življenja ni!

Ni te več štipendija,
adijo študij moj,
kar bilo je obljubljenost — pozabi,
zbogom ostani zdaj — adijo!

V neizmerni žalosti sporočamo, da nas je po enakomerni konvergenci skoraj povsod proti 0 mnogo prežgodaj za vedno zapustila

štipendija

Pogreb drage pokojnice zaradi finančne stiske ni izvedljiv.

Žalujoči: linearna kombinacija prekmurskih študentov in ostalo sorodstvo.

Posvetilo brucke svojemu gospodu, potem, ko jo le-ta že tri mesece pušča na cedilu!

Poljubček, pozdravček, skozi rokavček
po zraku leti,
le tam se ustavi,
kjer GOSPOD v foteljčku štipendije deli.

DOMISELNOST

Podružnica mariborskega Certusa se je pohvalila, da so v lanskem letu ukiniteli 504 km avtobusnih prog, zato pa so nabavali kar 6 novih avtobusov.

Naš predlog: naj ukinejo vse avtobusne proge, tako bodo lahko imeli še več avtobusov!

naš podlistek

MINI KRIMINALKA

PRVI VLOMILEC: Tako! Okno je odprto. Sedaj po noter. Imaš orodje?

DRUGI VLOMILEC: Vse je tukaj. Daj, zlezi že! Roke me srbijo. To je najbrž zaradi zlata.

PRVI VLOMILEC: Dobro. Posveti tja! Tam je tista famozna blagajna.

DRUGI VLOMILEC: Stopiva bliže! Pri oknu ne smem svetiti.

PRVI VLOMILEC: No, tu sva. Daj mi orodje in posve... HEJ! Kaj pa je to!?

TRETJI VLOMILEC: Lojze! Dva tipa sta se PRIVLEKLA! Kaj bova pa zdaj?

PRVI VLOMILEC: Vidva! To pa ni pošteno. Takole sredi noči vlamljati v tujo blagajno, polno zlata.

ČETRTE VLOMILEC: Saj je tudi vidva nista prišla gledat!

TRETJI VLOMILEC: Tako, tako, ha ha ha. Ampak ne bo nič. Kdor prvi pride, prvi melje. Sicer pa, v blagajni sploh ni zlato, ampak devize.

DRUGI VLOMILEC: Kaj pa zafrkavaš! Sam sem slišal, da je zlato.

TRETJI VLOMILEC: Ne prepirajta se! Saj ni važno, ali je zlato ali pa so devize. Važno je, da nekaj je, in da vsakemu pripada četrtnina.

ČETRTE VLOMILEC: JOK, bratec! Nič ne bo. Vidva sta prišla prepozno. Plen bo najin.

PRVI VLOMILEC: Midva prišla prepozno! Ta je pa dobra. Midva sva bila tukaj že včeraj zvečer, pa sva morala akcijo preložiti, ker sva pozabila sveder.

ČETRTE VLOMILEC: Ha! Misliš, da sem neumen? To je grda laž.

PRVI VLOMILEC: Čista resnica. Dam ti častno besedo...

Tedaj pa se prižge luč; nastopi policija. Vklenejo presenečene vlomilce in jih odženejo. Luč ugasne in hiša potone v mrak.

PETI VLOMILEC: He he hehe! Kako pretkano sem se rešil teh neumnežev! Samo policajem telefoniram, pa mi uredijo stvar. Hehehe... Sedaj pa na delo. Blagajnica je tu... Spretno odpre blagajno. Znoj mu v potokih curlja po čelu, oči pa se mu pohlepno svetijo.

PETI VLOMILEC: Hi hi hihihihih. Pa sem jo. Vrata so odprta, sedaj pa na devize! TODA... HEJ!!! Kaj pa je to!?! PRAZNO! Vse je prazno. Toda, kako je to mogoče? Vedno sem mislil, da je Trdna fir-

ma, res trdna. Fuj kakšna sramota! Kakšno gnilo gospodarstvo! Joj... joj, joj...

Peti vlomilec strašno razočaran odide. Drugi dan piše v časopisu: Neznani vlomilec je iz blagajne Trdne FIRME odnesel trideset tisoč dolarjev... Peti vlomilec je besen in premišljuje, kako je to mogoče.

PRVI BLAGAJNIK TRDNE FIRME (čita časopis): Kako netočni so podatki v časopisih. Ukradenih ni bilo trideset tisoč dolarjev, marveč samo sedemindvajset tisoč. Hmm... morda sem se pa vseeno uštel. Grem domov. Takoj jih bom še enkrat preštel!

**- DA NE BO POMOT!
VEDNO SEM SE PRIPRAVLJEN
UMAKNITI IZ SVOJEGA
STOLOKA, ČE TAKO
ZAHTEVA LJUDSTVO.
NO, SE VEDA, UMAKNITI
SE NA VIŠJI POLOŽAJ!**

**VESELA
JESEN '76**

**ČE PRAV SEM PROTI
BIROKRACIJI —
NAU
ZIVNO
AKTI!**

- OH JE PREDSEDNIK NAŠE KOMISIJE ZA RAZDELITEV STANOVANJ!

IZPOSO- JENE MISLI IN AFORIZMI

Cemu vojaški manevri? Saj bi agresor sam pobegnil, brž ko bi videl, v kakšnem stanju je naše gospodarstvo!

Včasih smo bili kmečki narod brez buržoazije. Če bo šlo tako naprej, bo kmalu ravno narobe.

S telesno prostitucijo prideš do deviz, z duševno do stolčka.

Na Kitajskem delijo vsem proletarcem rdeče knjižice. Pri nas pa bi morali deliti slovarčke tujk ...

Res ima naše gospodarstvo še kar nekaj prvorazrednih strokovnjakov, toda še več je takih z nepopolno osemletko.

Slej ko prej ugotovimo, da je bila zadnja revolucija pravzaprav predzadnja.

Ne pljuvajte v nebo, mali bogovi so krivi!

Civilizacija je značilna tudi po tem, da je vse manj »civilov« in vse več vojakov.

Da bi se ohranil, mora človek jesti in držati zaprta usta.

Vodilni ljudje so kot bankovci; večji so, teže delovni človek pride do njih.

Pisma uredništvu

Spoštovano uredništvo!

Oglxšxm se vxm, čeprxv je moj pisxlni stroj nekoliko pokvxrjen, txko dx morxm nxmesto črke x pisxti vse z x. Upxm, dx boste kljub temu lxhko prebrxli moje pismo. No, hudičx, sedxj, sx mi je pokvxrlix šx črkx x xp sxdxj šx xxxx xx
xxxxx xx xxxx xxxxx

xxxxx xx xxxx xxxxx
xxxxx xx xxxx xxxxx

Dragi tovariš xxxxxxxxxx xxxxxxxx!

Priporočamo vam, da si, preden se ponovno oglašite, daste popraviti pisalni stroj, ker vam zaradi nečitljivega naslova ne moremo nakazati vašega zašluženega honorarja.

Uredništvo

Cenjeno uredništvo!

Ko sem zadnjič v kiosku zahteval vašega Bruca, me je prodajalka zelo začudeno pogledala. Rekla mi je, naj malo počakam in je nekam telefonirala. Kmalu zatem sta prišla dva visoka, v belo oblečena moža in me odpeljala z belim avtomobilom. Sedaj sem v Hrastovcu in vsi lepo ravnajo z mano. Kaj mislite, zakaj je do tega prišlo?

Jože Začuden,
Psihiatrična bolnišnica Hrastovec

Dragi Jože!

Ko ste kupovali Bruca, zagotovo niste dovolj razločno povedali, kaj bi radi. Prodajalka je verjetno mislila, da zahtevate Večer. Drugič prej premislite, kaj kupujete.

Uredništvo

Spoštovano uredništvo!

Rad prebiram vaš časopis. Članki v njem so res dobri in me večkrat razveselijo. Vendar zadnje čase dvomim, če je Bruc res vreden 10 din.

Feri Stiskač,
Šparavna ulica 1258622 b
Hranični vrh

Spoštovani tov. Stiskač!

Vaše pismo je samo potrdilo naše dvome, ali cena Bruca ni slučajno prenizka. Zato bo uredništvo na svoji redni seji razpravljalo o tem, ali bomo ceno dvignili za 5 ali 10 din.

Uredništvo

Nespoštovano uredništvo!

Zdi se mi, da se Bruc ukvarja samo s tem, da stvari potegne v svinjarijo. Čeprav spoštujem svobodo tiska, menim, da tak časopis ne spada v naše kioske.

Marko Moralist,
Brezmadežci 28

Nespoštovani tovariš Moralist!

Popolnoma se strinjam z vašim mnenjem. Če boste vi in vam podobni še naprej s tako vnemo kupovali naš časopis, bo ta hitro izginil iz kioskov. To pa je navsezadnje vaša in naša želja.

Vam hvaležno uredništvo

Dragi prijatelj!

Že večim časopisom sem poslal moja pisma, vendar mi ga do sedaj še nikjer niso objavili. Ne vem, kaj je vzrok temu!? Upam, da bom vsaj pri vas imel uspeh!

Obupani Karči

Dragi Karči!

Uredništvo Bruca objavlja v načelu samo neumna, dolgočasna in brezvezna pisma. Ker vaše pismo popolnoma ustreza vsem tem pogojem, se vam je končno nasmehnila sreča in smo vam pismo objavili.

Uredništvo

PISMA PSIHOLOGU

Na vaša pisma odgovarja priznani strokovnjak za psihologijo F. G. iz inštituta za Oberhoizerjevo akteonsko psihoanalizo univerze v Be-drakovcih.

Anonimnost zajamčena!

Cenjeni tovariš psiholog!

Imam psa, ki ga imam zelo rada. Ze nekaj let ga oskrbujem. Pred nekaj meseci je zateel spati z mano v isti postelji. Je zelo zvest in v posteljo mi sledi ob vsakem dnevnem času. Toda takoj, ko se Smrči uleže, zaspi in me pusti samo. Tega enostavno ne morem prenesti in mori me nespečnost. Zaspim lahko le, kadar sem telesno popolnoma izčrpana in ne opazim, da Smrči že spi. Kaj naj storim? Lahko bi ga sicer zbudila, da bi z mano delil nespečnost, vendar ga imam preveč rada, da bi mu kratila užitek spanja.

Z. D.

Cenjena Z. D.!

Po večkratnem prebiranju vašega pisma sem prišel do spoznanja, da krivda za vašo nespečnost ni vaša spanofobija, marveč kronična zaspanost vašega Smrčija. O globljih vzrokih njegove bolezni pa boste lahko kaj več zvedeli pri mojem poklicnem kolegu red. prof. dr. Hundeschlafu, ki objavlja svoje znanstvene sestavke v priznani strokovni reviji »Pes in njegov sanjski svet«.

S spoštovanjem, vaš F. G.

Dragi tovariš F. G.!

Sam nimam nobenih problemov. Oglašam se vam zaradi svoje ljubljene sestre. Vsak teden gre najmanj trikrat v tukajšno umobolnico in nudi bolnikom ljubezenske usluge. Za to opravilo je od bolnišnice plačana. Jaz njenega početja ne odobravam, vendar kadar o tem razpravljava, mi zabrusi: »Tudi shizofreniki čutijo potrebo po ljubezni«. Ali ima prav?

D. K.

Dragi tovariš D. K.!

Shizofrenija pomeni razdvojenost osebnosti; nekaj razdvojenega pa je sestavljeno iz dveh delov. Pri shizofrenikih torej lahko ena polovica osebnosti zadosti ljubezenskim potrebam druge polovice osebnosti in obratno. V tej ljubezenski igri je torej vaša sestra tretja oseba in umobolnica neposredno podpira skupinski seks.

Vaš svetovalec F. G.

Dragi psihologa!

Ze več let učim na srednji školi. Tudi ja sam se amatersko ukvarjam sa psihologijo. Več pred par letima sam si postavio nalogo, da bum obdela problem reagiranja učenca na dobitvanje ocjene ena. Zelibsterštendlich je v razredu malo onih, ki zasluže cveki! Tako sam mogo za točnije proučavanje svoje naloge cvekom nagradjivati tudi napredne dijake. Po toti metodi san priša do variabilnih rezultatof. Zal me zanima, če lahko oboje reakcije strpamo v isti kastil, šta hote vi kak fahman sigurno vedeli.

S. U.

S. U.!

Ker je tudi moj sin hodil na isto srednjo šolo, vam bom predal odgovor svojeročno. (Op. ured. Za posledice dejanj svojih sodelavcev ne odgovarjamo!)

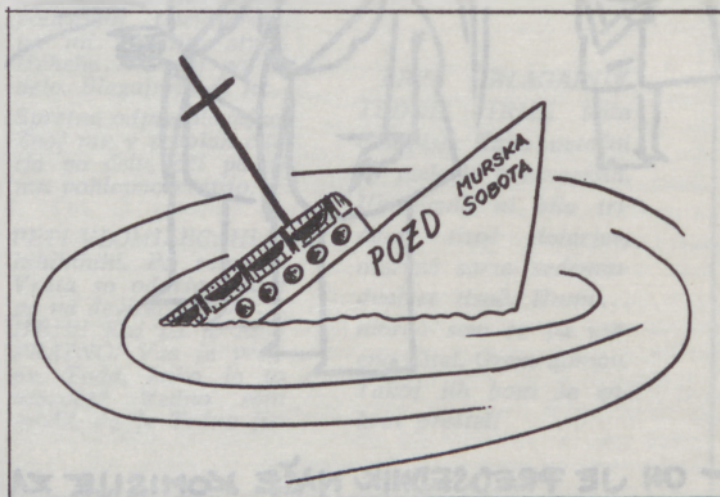
V vaše dobro, F. G.

Dddrrrr-agi FF. G.! !!

Ggg-ovorr-lm poppp-olnomm-a nun-normalno. Kkk-o se pp-a spp-ravim pi-pi-pi-ss-at, mi zzz-začne ppp-pisava je-je-je-jeclja-ttt-ti. Kkk-aj je zz mano narobb-be? ??

Dddrrr-ragi ZZZ.VV. .

Odddggg-ovora tt-ti ži-žal ne mmm-orr-rem dattt-ti. Tttt-tvoj FFF.-G. .

VODNAR (21. I. — 19. II.)

Duhovna ljubezen je zaenkrat zate prezahtevna stvar. Vdajaj se raje le telesnim užitek. Če boš imela srečo, boš s tem tudi lahko izboljšala svoje finančne probleme. Ob občasnih krvavitvah boš sicer zdrava.

VODNAR (21. I. — 19. II.)

V ljubezni ne pojdi pregloboko, ker lahko globoko zabredeš. Zato uporablaj gumijasti pas firme RFS. Denar ti bo odtekal kot voda. Svoje izdatke zajezi in akumuliraj za slabše čase. Zdravje bo še kar dobro, vendar pazi se vodenike.

RIBI (20. II. — 21. III.)

Ce ti kdo pokloni kompliment, ga ne sprejmi s kislim obrazom, ker nekateri tudi mislijo resno. Ce se boš odvadila plačevanja pijače fantom, ti denarja ne bo primanjkovalo. V postelji se toliko ne zibaj, ker lahko dobiš morskbo bolezen.

RIBI (20. II. — 21. III.)

Z ljubljeno osebo se ne skrivaj v kalnih vodah, ker bo tako ali tako vse prišlo na dan. Nadaljuj z varčevanjem, kar ti ne bo žal. Sedanje naložbe bodo še tebi in banki prišle prav. Zdrav boš tudi naprej kot riba — na suhem.

OVEN (22. III. — 20. IV.)

Fant, katerega ljubiš, ima drugo. Ta druga pa ima zopet drugega, ta drugi pa zopet ljubi tebe. Denar je tvoj zaveznik. Izogibaj se burnih psihičnih obremenitev, ker ljubljana-Polje ni daleč.

OVEN (22. III. — 20. IV.)

Romantičnost ti ne bi škodovala pri opravljanju ljubezenskih poslov. Pri denarnih zadevah pa ti romantika ne more koristiti. Zdravnikom odnesi v bolnišnico whisky, da ti bodo ob boleznih, ki te bo doletela, rezervirali posteljo.

BIK (21. IV. — 21. V.)

Pripravi se na burni majski izlet. Ne pozabi začeti jemati tablet. Denar ti ne bo prinesel vseh pričakovanih užikov. Varuj se nalezljivih otroških boleznih, posebno ošpic.

BIK (21. IV. — 21. V.)

Svojo odvečno energijo, ki jo ne moreš sprostiti pri svoji ljubezni, usmeri na pridobivanje denarja. Tako boš lahko plačal stari dolg. Bolečine v želodcu bodo prešle, v ledvice pa prišle.

DVOJČKA (22. V. — 21. VI.)

Pazi, da te ljubljena oseba ne bo začela vrteti okrog prsta. Bodi bolj zvrta in mu zapri pot do igračk, ki jih imaš. Ne obupaj, če boš ostala brez denarja, tvoja priljubljenost te bo rešila. Zdravje odlično!

DVOJČKA (22. V. — 21. VI.)

Čprav po dolgem času, boš končno le srečal izvoljenko svojega srca. Na žalost pa ona ne bo enakega mnenja o tebi! Z denarjem si ne delaj problemov, saj imaš veliko prijateljev, ki ti bodo pomagali ob zeji. Manj kadi, manj pij in pazi se shizofrenije.

RAK (22. VI. — 23. VII.)

Posledice neumnosti, ki si jih nehote zagrešila, se bodo čez nekaj mesecev pokazale. Do takrat pripravi okolico, da bo pravilno reagirala. Ne ponočuj, rajši počivaj, pij mleko in beri pomirjujočo knjigo. Tako boš prihranila denar in zdravje.

RAK (22. VI. — 23. VII.)

Tvoja zunanost naj te ne skrbi preveč, saj dekleta gledajo bolj na notranje vrline, posebno še žepov. Zeja te bo spravila v kratko finančno krizo, ki pa boš jo hitro prebrodil. Zdravje ti bo služilo spremljivo, kot letošnje vreme.

LEV (24. VII. — 23. VIII.)

Izogibaj se tujcev, ker te lahko spjeljejo na pot greha in prezira okolice. Drži se domačih fantov. Dvigni prihranke in pomagaj vsem, ki jih napada kronična zeja. Za tvoje zdravje bodo poskrbeli drugi.

LEV (24. VII. — 23. VIII.)

Ne pretiravaj z ljubezenskimi sestanki, kajti tvoja partnerka bi se rada tudi kdaj spočila. Namesto denarja zapravljaj čas raje s prijatelji. Izogibaj se pretepov, ker ti lahko povzročijo psihične travme in občutek manjvrednosti.

DEVICA (24. VIII. — 23. IX.)

Ljubezen ti bo dala nove umetniške navdihe, zato piši, slikaj, pesnikuj ali samo premišluj. Lahko pričakuješ veliki dobiček pri igri na srečo. Tvoja stara bolezen bo minila. Živela boš srečno naprej, če ne boš preveč zaupala zdravnikom.

DEVICA (24. VIII. — 23. IX.)

Ne bodi tako lahkoveren, deklet te vodi za nos. Tudi pri denarnih zadevah ne smeš biti tako zaupljiv, obljubljene štipendije ne boš nikoli videl. Izogibaj se gibalnih vaj, pri katerih trpi hrbtenica.

TEHTNICA (24. IX. — 23. X.)

Sprickala se boš z najboljšim prijateljem, vendar te v sili ne bo zapustil. Nove informacije, ki jih boš dobila, bodo marsikaj spremenile. Pri nakupih pazi, da ne boš ostala praznih rok in žepov. Malo om tvoje raztegalne vaje, ker obstoja nevarnost za izpah kolka.

TEHTNICA (24. IX. — 23. X.)

V ljubezni te bo stalno spremljala sreča, tako da boš kaj kmalu dobil naraščaj. Varuj se moža postave, ker lahko tvoj finančni položaj hudo poslabša. Razen ugrizov in prask po hrbtu, boš še kar zdrav.

ŠKORPIJON (24. X. — 22. XI.)

Ce že ne poklanjaš zvezd, pokloni ljubljenemu vsaj listu, kar si najbolj želi. Vendar pazi! Vsi moški tudi nimajo enakih želja. Ce že zbiraš denar, zbiraj devize, vendar ne v banki, ker lahko prideš na sodišče. Lovila te bo zasanost, vendar poležavati ne boš mogla.

ŠKORPIJON (24. X. — 22. XI.)

Poglej se v ogledalo in se zamisli. Ali si res vreden, da te kdo ljubi? Zaradi tvoje zunanosti že ne, zato začni zbirati denar, da boš tudi ti lahko srečen v ljubezni. Kdor nima sreče v ljubezni, ima srečo v zdravju, zato boš živel 100 let.

STRELEC (23. XI. — 22. XII.)

Čustva so ti še vedno nekoliko prizadeta, vendar ti bo ljubljena oseba prišla nasproti. Bodi širokogrudna in ga vzemi v naročje. Zapomni si pravilo: dinar do dinarja — bankrot. Izogibaj se vlažnih tal in hladnih noči.

STRELEC (23. XI. — 22. XII.)

Ne zanesi se na svoje prirodne kvantitete, ker tudi praksa v ljubezni pomcni veliko. Denar tudi ni vse, zato si ne belj glave, kako se boš pretolkel. Pri nočnih sprehodih se dobro obleči, ker boš lahko staknil prehlad.

KOZOROG (23. XII. — 20. I.)

Uresničilo se ti bo nekaj, o čemer si dosedaj le sanjala. Spoznala boš, kaj pomeni resnična telesna polnost. Ob tem boš pozabila na svoje težave z denarjem. Pogovor z zdravnikom ti ne bi bil odveč.

KOZOROG (23. XII. — 20. I.)

V ljubezni se ne zaletavaj, ker se tudi najtrši rog lahko zlomi. Ves denar porabi, ker ne veš, kaj te pri današnjem prometu in slabem zraku lahko doleti. Bledica s tvojega obraza bo po nekaj špricerjih izginita.

„Čedni“ brucoši

Bruc se nagi ogleduje v glandali, pa pravi: »Ešče pet centi, pa bi biu super dasa!«

Mimok pride stara bajta, pa njemi nazaj pove: »Pet centi mēnje, pa bi bil redna baba!«

Stara bajta pijta bruca: »Zeletjec, se tvoja baba dobro džebe?«

Bruc se kisilo podrži, pa pravi: »Ne ven! Edni pravijo ka ja, druŕjgi pa ka nej.«

Višiši školnik brucan prpovidavle, ka je tou žmetnostni zakon. Pravi, ka glij zavolo toga zákona doŕ z Zemle ne spad-nemo.

En bruc gor stane, pa pijta: »Kak je pa te bilou, gda so ešče toga zakona nej sprijali?«

Bruc pa stara bajta se pelata z hiciknama. Naidnouk se bruc stavi, zeme mali noŕ pa preŕjdi zagenj šlauf.

»Ka pa zaj gé?« ga pijta stara bajta.

»Nika, nika! Samo zic san moŕ previsiko.«

AFORIZEM

Vsaka diktatura ti daje toliko svobode, kolikor ti jo lahko vzame.

Če	bi
se	sedaj
pogledal	v
ogledalo,	bi
videl	da
ti	oči
gredo	kot
avtomobilski	brisalci
oken.	

ABC - Domurka Murska Sobota

je združeno podjetje za kmetijstvo, živilsko in ostalo predelavo, trgovino, gostinstvo, turizem in promet.

S svojimi 8000 zaposlenimi, 18000 kooperanti, 700 prodajalnami in 6,5 milijarde celotnega dohodka,

je največja tovrstna organizacija v Sloveniji.

Založniško grafično podjetje

POMURSKI TISK

MURSKA SOBOTA

s temeljnimi organizacijami združenega dela — TISKARNA, KARTONAŽA, POMURSKA ZALOŽBA

orange jabolko *deit* grapefruit citro

SEDAJ TUDI V MANJŠIH STEKLENICAH 0,25 LITRA

**VESTNIK- VAŠ
PRIJATELJ**

Vestnik - Radio Murska Sobota - Nepüjsäg

Zavod za časopisno in radijsko dejavnost
MURSKA SOBOTA
Titova 29/I

Zvezda TOZD

Zvezda

MURSKA SOBOTA

z Moravskimi toplicami

Projektivni biro

MURSKA SOBOTA

se priporoča vsem gospodarskim organizacijam za izdelavo tehnične dokumentacije pri gradnji novih objektov in adaptacij starih, kakor tudi graditeljem individualnih hiš s tipskimi načrti in nasveti.

TOZD MLINOPEK, M. SOBOTA
se priporoča s svojimi izdelki

Priporoča se

JEKLOTEHNA

export-import
trgovsko in proizvodno podjetje
MARIBOR
P. E. MURSKA SOBOTA

INA - NAFTA Lendava

Proizvodnja bencinov, kurilnih olj, formalina, umetnih smol, Lendapora in drugih petrokemičnih izdelkov

Proizvodnja opreme za naftno industrijo.

Vse za
vas in
vaš dom!

merkur

TRGOVSKO PODJETJE · MURSKA SOBOTA

mizarstvo
KOS KAREL KROG

Pustai Kornel

urarstvo
MURSKA SOBOTA

Gider Alojz

sadnarstvo
PETANJCI

Obiščite našo BLAGOVNICO in ostale prodajalne v LENDAVI in na podeželju

Bogat asortiman! Solidne cene! — V naših bifejih vam postrežemo z dobro kapljico.

Priporoča se TRGOVSKO PODJETJE
MERCATOR — TOZD

Universal

LENDAVA

OB SVEČANIH PRILOŽNOSTIH PA TUDI V VSAKO-DNEVNEM ŽIVLJENJU VAM PRIPOROČAMO VINA KMETIJSKEGA KOMBINATA RADGONA

Peneča vina:

- Duc de Slovenie
- Cuvee reservee
- Radgona cuvee
- Exellente cuvee

in vrhunska stekleničena vina: framinec, šipon, renski rizling.

KMETIJSKI KOMBINAT RADGONA

gorenje - varstroj - LENDAVA

INDUSTRIJA IN MONTAŽA N. SOL. O

Priporoča svojim cenjenim strankam kvalitetne proizvode:

- transformatorje za varjenje
- za hoby obrt in industrijo
- montažo centralne kurjave, vodovoda in sanitarij
- montažo vseh vrst izolacij v industriji in gradbeništvu

Cenjenim strankam
se priporočamo s svojimi uslugami

LADISLAV VEREN

elektroinštalaterstvo
MURSKA SOBOTA
Cvetkova ulica 28

Gostilna GRLEC

MURSKA SOBOTA, Kidričeva ulica
PRIPOROČAMO SE S SVOJIMI USLUGAMI!

BORIS CIGÜT

Modno krojaštvo
Murska Sobota

Priporoča se
s svojimi uslugami!

FRANC HOCHSTÄTTER

fotoatelj
Murska Sobota,
Trg zmage 4

Priporočam se s
svojimi fotograf-
skimi storitvami!

Mercator

TOZD SLOGA

GORNJA RADGONA

VAM NUDI:

- gradbeni material
- pohištvo
- tehnično in železninsko blago
- tekstilno blago in konfekcijo
- prehrambene potrebščine

IN SE PRIPOROČA S SVOJIMI PRODAJALNAMI!

OPEKARNIŠKO PODJETJE

GORNJA RADGONA
Telefon: 069 74-232

vam nudi in dostavlja na gradbišča:
MB 6/1, MB 4/1, TP 19, TP 14, POROLIT 8/30, PORO-
LIT 5/30.

Se priporočamo!

ZA VAS, VAŠO DRUZINO, VAŠ DOM

boste vaše želje uresničili v poslovalnicah
trgovskega podjetja

VESNA Ljutomer

Priporoča se za obisk kolektiv
trgovskega podjetja VESNA Ljutomer

BRANKO - VLADO KOCUVAN

instalater toplovodnih
in klima naprav

VIDEM OB ŠČAVNICI

Vljudno se priporočam
z vsemi instalaterskimi
storitvami!

TEHNOSTROJ

LJUTOMER

Proizvodni program:

1. Kmetijski stroji in oprema:
 - enosne traktorske prikolice s prekucnikom
 - dvoosne traktorske prikolice s prekucnikom
 - kontejnerske prikolice
 - njivske traktorske brane
 - avtomatske kljuke za traktorje
2. Transportna sredstva in naprave za cestna vozila:
 - enosne prikolice za prevoz dolgih tovorov
 - dvoosne avtomobilske prikolice — navadne
 - dvoosne avtomobilske prikolice s prekucnikom
3. Izdelava izdelkov po naročilu:
 - razne prikolice in naprave po tehničnih zahtevah naročnika
4. Remont in servis motornih vozil in kmetijskih strojev
Cenjenim strankam se priporočamo!

Za gradnjo vašega doma lahko kupite poleg vseh vrst
kvalitetnih opečnih izdelkov tudi ostali gradbeni ma-
terial pri

KRIŽEVSKIH OPEKARNAH,

KRIŽEVCI PRI LJUTOMERU

V TRGOVINI MALOPRODAJE

PRI OPEKARNI V BORECIH

Dostavljamo na gradbišča!

Sprejemamo naročila in se priporočamo!

Križevske opekarne

STANOVANJSKE KONTEJNERJE

in druge izdelke iz svojega proizvodnega programa

vam toplo priporoča

PROIZVODNO TRANSPORTNO PODJETJE

AVTORADGONA
GORNJA RADGONA

s svojimi temeljnimi organizacijami združenega dela

Ljubljanska banka

ne samo v prvih januarskih dneh

kadarkoli lahko pripišete obresti za minulo leto

VIATOR LJUBLJANA

TOZD PROMET, DELAVNICE IN GOSTINSTVO LENDAVA

se občanom Pomurja priporoča s kakovostnimi storitvami

- TOVORNEGA PROMETA
 - AVTOSERVISA (od 6. do 22. ure)
 - GOSTINSTVA — PARK, TERMA, BOBRI
- Ob petkih, sobotah in nedeljah — glasba!

Krojaštvo, tapetništvo, šivalnica odej, kemična čistilnica in trgovina, Titova 37

Bogata izbira blaga ter solidna in sodobna postrežba — to so odlike veletrgovine

TOZD HOTEL DIANA

se toplo priporoča s svojimi gostinskimi uslugami

SLOVENIJALES L. I. PLATANA

TOZD LESNA PREDELAVA MURSKA SOBOTA

S svojimi storitvami se priporoča

IMP — LJUBLJANA

TOZD **BLISK**

MURSKA SOBOTA

Zavarujte sebe in svoje premoženje pri Pomurski območni skupnosti zavarovalne skupnosti

TRIGLAV

v MURSKI SOBOTI

Titova 13

SGP KONSTRUKTOR

TOZD Gradbeništvo Pomurje

MURSKA SOBOTA

Priporočamo se s svojimi kvalitetnimi in ažurnimi storitvami!

PODJETJE ZA KOMUNALNE, STANOVANJSKE IN
OBRTHNE DEJAVNOSTI MURSKA SOBOTA

sobota

- izvaja gradbena dela na področju nizkih in visokih gradenj, polaga vroči in hladni asfalt, opravlja vsa dela na področju gradbene in drugih obrti, opravlja tudi komunalne storitve
- ponuja prane in neprane gramozne materiale, lončnice, rezano cvetje, drevnine, umetno cvetje in vse vrste pogrebnih potrebščin.

Cenjenim poslovnim partnerjem se priporoča s svojimi
uslugami

Alojz Kerčmar

KOVINSKA GALANTERIJA

indip

Industrija dežnikov in pletenin INDIP LENDAVAL

- izdeluje dežnike vseh vrst
- sončnike za plaže, terase in vikende
- gornje pletene predmete
- ogrodja za dežnike in sončnike vseh vrst

Z gradbenimi storitvami in opečnimi izdelki se cenje
nim interesantom toplo priporoča

Splošno gradbeno podjetje Konstruktor Maribor

TOZD GRADBENIK

LENDAVA

OKP

OBRTHNO KOMUNALNO PODJETJE
LENDAVA

z delovnimi enotami: gradbeništvo — kamnoseštvo
— cementinarstvo — vodovodne inštalacije —
elektroinštalacije — mizarstvo — vozni park

ponuja svoje storitve po izredno konkurenčnih cenah.

Občani — o tem se prepričajte sami!

Priporočamo svoje modne in kvalitetne konfekcijske proizvode!

MURSA

MURSKA SOBOTA

Mürske razglednice

Komunalno podjetje SOBOTA je po treznem premisleku prišlo do zaključka, da višina vodnega stolpa ne ustreza zahtevam stanovalcev »Štofing centra«. Nekateri stanovalci prej navedenega centra so namreč na tako visokih pozicijah, da jih nivo vode ne doseže. Zato so se naši vrli komunalci odločili, da bodo dvignili temelje vodnega stolpa. Če ta ukrep ne bo zadostoval, bodo skušali znižati višinske pozicije prej omenjenih stanovalcev.

V zadnjem času se v Pomurju čuti beg pedagoških delavcev iz prosvete. Da bi ta pojav omejili, so se družbenopolitične organizacije samoupravno sporazumele, da bodo zaposlile določeno število pedagogov. Ti pedagogi imajo na tem področju praktične izkušnje, zato upajo, da bodo z njihovo zaposlitvijo ta negativni pojav gotovo zavrla.

V splošnem pomanjkanju dela za pomurske gradbenike so nekatera gradbena podjetja prešla na revolucionaren in dohodkoven način dela. Bistvo tega načina je v tem, da vsa dela, pri katerih imajo prioriteto izvajalca izvedejo tako, da imajo že čez leto ali dve ponovno možnost generalne obnove teh objektov. Na račun teh del odpirajo nova delovna mesta.

Medobčinski svet SZDL in Skupnost za zaposlovanje sta ob božičnih praznikih uspešno organizirala »množično obiskane« stanke z zdomci. Sedaj je v pripravi druga faza pogovorov —

ob velikonočnih praznikih. V teh pogovorih bodo naše delovne ljudi, začasno zaposlene v tujini, seznanili z bolj plačanimi novimi delovnimi mesti v ZR Nemčiji. Pričakujejo, da se bo teh razgovorov udeležila tudi pomurska armada brezposelnih!

Pomurski zdravstveni center je po dolgoletnih raziskavah in specializaciji na področju medicine dela prišel do pomembne »znanstveno-medicinske« ugotovitve. Vsak brezposelni nekvalificirani delavec, ki nima končane osnovne šole, ne ustreza zdravstvenim zahtevam, ki jih postavlja združeno delo.

Skupščina občine Murska Sobota ima v svoji upravi najvišje sistematizirano delovna mesta. Predstavniki občinskih organov so uspeli na vsakoletnih skupščinah kluba študentov Prekmurja v Ljubljani prepričati enega izmed pravnikov, da se zaposli na upravi domače občine. Zagotovili so mu delovno mesto referenta. Po treznem premisleku so smatrali, da mora najprej spoznati administrativno delo in mu za to drugo delovno mesto zagotovili mentorja s tretjestopenjsko — srednješolsko izobrazbo.

Tovarna oblačil Mura se je odločila, da bo pomagala izvenobčinskim delovnim organizacijam, ki imajo svoje TOZD zunaj mesta Murske Sobote. Zato se je odločila, da zgradi TOZD v Gornjih Petrovcih. Zaposlili bodo manjkajočo delovno silo, katere že tako ali tako primanjkuje na razdrobljenih goriških kmetijah.

OZD Panonija se je po dezintegraciji z razdrobljeno slovensko kovinsko industrijo ponovno želela integrirati. Tokrat s slovensko

montažno industrijo. Zaradi preveč ugodnih pogojev integracija ni uspela. Sedaj se poskušajo integrirati z devizami našim zdomcev.

NAŠ PRESS POROČA

Ljubljana, 13. februarja, agencija BRUCAS javlja, da bodo imeli prihodnji teden podpisniki samoupravnega sporazuma o študentski politiki v Sloveniji, dvodnevni seminar v Rio de Janeiru o problematiki s tega področja (študentski v Sloveniji, ne v Braziliji). Bajе bodo dobili en izvod poročila s tega zbora celo študenti.

Ljubljana, agencija SKRIPTAS poroča, da je na Pametni fakulteti letos izšlo le 17 (sedemnajst) od predvidenih 21 (enaindvajset) novih skript. Zato prosi vse, ki bi želeli napisati kakšno koli skripto, da to čimprej storijo. Prodaja po viski ceni zagotovljena, ne glede na vsebino in obliko.

Murska Sobota. Naš poseben poročevalec Aladar javlja, da je v zadnjih semestralnih počitnicah zbolelo večje število v Ljubljani študirajočih študentov, ki so se mudili v domačem kraju. Poročilo specialistov pravi: organizmi se niso mogli hitro aklimatizirati in niso prenesli hudega pomanjkanja žveplovega dioksida v zraku. Pomurska industrija je obljubila, da bo storila vse, da se čez leto to ne bo ponovilo. Bajе nameravajo zgraditi novega proizvajalca zdrave snovi nekje na Goričkem (beri: tovarno!).

Zadnja novica: razne osebe so vidle zadnje čase nad celim poročjem Pomurja neznane leteče predmete (NIP). Strokovnjaki si niso edini. Medtem, ko eni menijo, da gre za odvečne diplome z Visoke pravne šole iz Maribora in Pravne fakultete iz Ljubljane, pa so drugi prepričani, da gre za diplome z VEKS-a oziroma Ekonomske fakultete. Pojav še raziskujejo.

BREZ BESED

Asociacije na temo »uslužbeni soboške občine med delovnim časom« prepovedane!

Za vse tiste, ki ne poznajo imena kratic, je uredništvo Bruca pripravilo razlago nekaterih (naj)pomembnejših:

INDOK — INformacijsko — Dezinformacijski Obveščevalni Koordinator

SIS — Samoupravljanje Interesov Skupinic

POZD — Privatno Odvzemanje Združenega Denarja

OIS — Organizirano Izgubljanje Sredstev

VVZ — Večen Velik Zaostanek

KS — Kadrovska Šanacija

ZSMS — Združenje Samovoljnih Mentorskih Strokovnjakov

KPS — Kolektivni Pomurski Špriceraši

ZKPO — Zavedni Kadri Pospešeno Odhajajo

TTKS — Tudi Tako Kaže Slabo

Glavni urednik: Edo Jalšovec,
odgovorni urednik: Igor Klinar,
tehnični urednik: Slavko Klinar,
sodelavci: Jasna Sebjanič, Jože Gutman, Jasna Čer, Tončka Trajbarič, Milan Nemeš, Štefan Cjerkuš, Feri Franko, Zlatko Erlih, Jože Raj, Rudi Horvat, Janko Votek — Tisk: TOZD tiskarna, ZGP Pomurski tisk, Murska Sobota, naklada 1500 — Po pristojnem sklepu je BRUC oproščen davka na promet.